

CS

CS

CS

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 8.10.2008
KOM(2008) 614 v konečném znění

2008/0196 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o právech spotřebitelů

{SEK(2008) 2544}

{SEK(2008) 2545}

{SEK(2008) 2547}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

- **Odůvodnění a cíle návrhu**

Návrh je výsledkem přezkumu spotřebitelského *acquis*, který zahrnuje některé směrnice o ochraně spotřebitele.

Tento přezkum byl zahájen v roce 2004 a jeho cílem bylo zjednodušit a doplnit stávající regulační rámec. Zastřešujícím cílem přezkumu je dosažení skutečného spotřebitelského vnitřního trhu, na němž je nastolena správná rovnováha mezi vysokou úrovní ochrany spotřebitele a konkurenceschopností podniků při současném zajištění dodržování zásady subsidiarity.

Směrnice, které jsou předmětem přezkumu, obsahují ustanovení o minimální harmonizaci spočívající v tom, že členské státy mohou ponechat v platnosti nebo přijmout přísnější pravidla na ochranu spotřebitele. Členské státy této možnosti využívaly ve velké míře. To způsobilo roztržitost regulačního rámce v celém Společenství a z ní plynoucí významné náklady na dosažení souladu pro podniky, které se chtějí zabývat přeshraničním obchodem.

Kolizní normy, například normy obsažené v nařízení o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I), tento problém neřeší. Na základě nařízení Řím I nesmí být spotřebitelé, kteří uzavírají smlouvy s obchodníkem ze zahraničí, zbaveni ochrany vyplývající z bezpodmínečných pravidel jejich domovské země.

Důsledkem této roztržitosti v oblasti vnitřního trhu je nechuť podniků prodávat spotřebitelům v zahraničí, čímž se snižuje přínos pro spotřebitele. Pokud je spotřebitelům znemožněn přístup ke konkurenčním přeshraničním nabídkám, nemohou plně využívat výhod vnitřního trhu spočívajících ve větším výběru a lepších cenách.

Míra důvěry spotřebitele v přeshraniční nákupy je nízká. Jednou z příčin tohoto jevu je roztržitost spotřebitelského *acquis*. V důsledku zmíněné roztržitosti a s ní související nestejněmírné úrovně ochrany spotřebitele je obtížné provádět celoevropské vzdělávací kampaně o právech spotřebitelů a používat alternativní mechanismy řešení sporů.

Cílem tohoto návrhu je přispět k lepšímu fungování spotřebitelského vnitřního trhu tím, že se posílí důvěra spotřebitele ve vnitřní trh a podpoří ochotu podniků zabývat se přeshraničním obchodem. Tohoto obecného cíle by mělo být dosaženo tak, že se omezí roztržitost, zpřísní se regulační rámec a spotřebitelům bude poskytnuta vysoká společná úroveň ochrany a příslušné informace o jejich právech a o tom, jak je uplatňovat. Za tímto účelem začne Evropská komise hledat nejvhodnější způsob, jak informovat spotřebitele o jejich základních právech v místě prodeje.

- **Obecné souvislosti**

Výdaje, které podnikům vznikají v důsledku zajišťování souladu s roztržitým spotřebitelským *acquis*, jsou značné. Průzkumy ukázaly, že pro většinu obchodníků

představují tyto náklady na zajištění souladu významnou překážku přeshraničnímu obchodu, která snižuje jejich motivaci prodávat přes hranice, zejména spotřebitelům v malých členských státech. Pokud nebude přijato žádné legislativní opatření na úrovni Společenství, tyto náklady budou nadále přesouvány na spotřebitele ve formě vyšších cen nebo, v horším případě, budou podniky nadále odmítat prodávat přes hranice nebo bude vznikat geografická diskriminace mezi spotřebiteli v závislosti na zemi, v níž žijí.

Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 16. července 2007 doporučil, aby bylo přijato legislativní opatření, a vyslovil se pro přijetí právního předpisu ve formě horizontální směrnice založené na úplné a cílené harmonizaci.

Ve svém sdělení s názvem „Jednotný trh pro Evropu ve 21. století“ ze dne 20. listopadu 2007 Komise uvedla, že je třeba, aby jednotný trh spotřebitelům a malým a středním podnikům zajistil lepší výsledky a hmatatelné výhody.

- **Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu**

Cílem návrhu je revize směrnice 85/577/EHS o smlouvách uzavřených mimo obchodní prostory, směrnice 93/13/EHS o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách, směrnice 97/7/ES o smlouvách uzavřených na dálku a směrnice 1999/44/ES o prodeji spotřebního zboží a zárukách. Tyto čtyři směrnice obsahují ustanovení o smluvních právech spotřebitelů.

Předložený návrh spojuje tyto čtyři směrnice do jediného horizontálního právního předpisu, který systematicky upravuje společné aspekty, zjednodušuje a aktualizuje stávající pravidla a odstraňuje nesrovnalosti a mezery.

Návrh upouští od koncepce minimální harmonizace, na níž se zakládají uvedené čtyři stávající směrnice (tj. členské státy mohou ponechat v platnosti nebo přijmout přísnější vnitrostátní pravidla, než jsou pravidla stanovená směrnicí), a přijímá koncepci úplné harmonizace (tj. členské státy nemohou ponechat v platnosti nebo přijmout ustanovení odlišná od těch, jež jsou obsažena ve směrnici).

- **Soulad s ostatními politikami a cíli Unie**

Směrnice 2005/29/ES o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu obsahuje některé základní požadavky na informace, které musí obchodníci splnit před uzavřením smlouvy. Směrnice 85/577/EHS, 97/7/ES a 99/44/EHS rovněž obsahují některé požadavky na informace. V souladu s cílem zlepšování právní úpravy zajišťuje návrh soulad mezi těmito různými směrnicemi a reguluje právní důsledky v případě nedodržení uvedených požadavků.

Návrh zaručuje vysokou úroveň ochrany spotřebitele, pokud jde o spotřebitelské smlouvy. Je proto v souladu se základními právy, zejména s článkem 38 Listiny základních práv Evropské unie.

Návrh je rovněž v souladu se základními zásadami Smlouvy o ES, jako jsou zásady volného pohybu zboží a volného pohybu služeb, které nebudou v oblasti harmonizované směrnicí omežovány přísnějšími vnitrostátními pravidly, s výjimkou nezbytných a přiměřených opatření, která mohou členské státy přijmout v souladu s právem Společenství z důvodů veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti, veřejného

zdraví nebo ochrany životního prostředí.

2. KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

• Konzultace zúčastněných stran

Metody konzultací, hlavní cílová odvětví a obecný profil respondentů

Dne 8. února 2007 přijala Komise zelenou knihu o přezkumu spotřebitelského *acquis*, která shrnuje úvodní zjištění Komise a zahajuje veřejnou konzultaci se zaměřením na průřezové (tj. horizontální) otázky směrnic, které jsou předmětem přezkumu.

K zelené knize se vyjádřily nejrůznější zúčastněné strany, tj. podniky, spotřebitelé, Evropský parlament, členské státy, akademičtí pracovníci a právníci.

Komise rovněž zveřejnila dva podklady pro konzultace o směrnici 97/7/ES a o směrnici 85/577/EHS se zaměřením na specifické (tj. vertikální) otázky vztahující se k těmto směrnicím. Všechny zúčastněné strany byly vyzvány k tomu, aby zaslaly své odpovědi Komisi do 21. listopadu 2006, resp. do 4. prosince 2007. Komise obdržela 84, resp. 62 odpovědí od všech příslušných zúčastněných stran. Výsledek těchto dvou specifických konzultací je k dispozici na internetové adrese: http://ec.europa.eu/consumers/rights/gen_rights_en.htm.

Dne 14. listopadu 2007 uspořádala Komise celodenní konferenci se zúčastněnými stranami.

Dne 20. prosince 2007 byly zúčastněným stranám jménem Komise zaslány dva dotazníky (první byl určen pro podniky, druhý pro spotřebitele).

Stávající problémy a předpokládané legislativní změny včetně různých variant byly projednány se zástupci podniků a spotřebitelů, kteří byli vyzváni k tomu, aby v rámci pracovních setkání v únoru 2008 odpověděli na otázky ohledně pravděpodobných dopadů každé varianty.

Shrnutí odpovědí a způsob, jakým byly vzaty v úvahu

Většina respondentů, kteří se vyjádřili k zelené knize, požadovala přijetí horizontálního právního předpisu, jehož působnost by se vztahovala na domácí a přeshraniční transakce a jenž by byl založen na úplné a cílené harmonizaci, tedy předpisu, který by cíleně řešil problémy, jež představují zásadní překážky obchodu pro podniky a/nebo jež odrazují spotřebitele od přeshraničních nákupů. Horizontální právní předpis by podle názoru většiny respondentů měl být propojen s vertikální revizí platných směrnic pro konkrétní odvětví (například směrnice o dočasném užívání („timeshare“) a směrnice o souborných službách pro cesty). Velké podpory se dostalo zpřísnění a systematizaci spotřebitelského *acquis*, například prostřednictvím zavedení společných definic spotřebitele/obchodníka a dodání, harmonizace pravidel o informacích a o právu odstoupit od smlouvy a založení „černého“ seznamu nepřiměřených smluvních podmínek (které jsou *a priori* zakázané), platného na úrovni Společenství, a „šedého“ seznamu takových podmínek (které jsou pravděpodobně nepřiměřené) místo stávajícího seznamu, který je pouze orientační.

V období od 8. února do 15. května 2007 probíhala tato konzultace o zelené knize na internetu. Komise obdržela 307 odpovědí. Výsledky jsou k dispozici na internetových stránkách: http://ec.europa.eu/consumers/rights/cons_acquis_en.htm.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Nebylo třeba využít externích odborných konzultací.

- **Posouzení dopadů**

Předmětem posouzení dopadů bylo šest variant. Základem pro všechny posuzované varianty politiky je nedávno přijaté nařízení Řím I.

Variantou číslo 1 je zachovat *status quo*, tj. minimální harmonizaci spotřebitelského *acquis*. Tato varianta by měla negativní dopad na hospodářství. Zásadní problém spočívající v roztržitosti regulačního rámce by zůstal nevyřešen.

Variantou číslo 2 je nelegislativní opatření ve formě financování informačních kampaní z prostředků Společenství a samoregulace. Jako samostatný balíček by tato varianta neměla žádný pozitivní dopad, jelikož zásadní problém spočívající v právní roztržitosti by zůstal nevyřešen, jedině v případě, pokud by kodexy chování byly založené na nejvyšších společných standardech a platily pro celé Společenství.

Varianta číslo 3 obsahuje celkem 4 legislativní návrhy, které spočívají v úplné harmonizaci a mohly by být vhodné pro horizontální právní předpis. Soustředí se na některé nesrovnalosti v právních předpisech Společenství. Jasnější a aktuálnější definice sice představují zjednodušení právních předpisů, ale jen v malé míře přispívají k lepšímu fungování vnitřního trhu tím, že by snižovaly zátěž pro podniky a posilovaly důvěru spotřebitelů.

Varianta číslo 4 zahrnuje 16 legislativních změn, které spočívají v úplné harmonizaci a jsou propojeny se čtyřmi legislativními změnami navrženými variantou číslo 3. Týká se všech příslušných otázek souvisejících s ochranou spotřebitele, které musí mít obchodníci na zřeteli při přípravě svých marketingových podkladů, při formulování standardních smluvních podmínek a uzavírání obchodů se spotřebiteli. Úplná harmonizace v těchto oblastech by významným způsobem snížila administrativní náklady pro prodejce na dálku i přímé prodejce, kteří prodávají přes hranice, a měla by pozitivní dopad na fungování vnitřního trhu. Uvedené legislativní změny mají význam pro důvěru spotřebitelů v přeshraniční nákupy. Tato varianta dále zahrnuje aktualizaci právních předpisů vzhledem k novému vývoji na trzích. Tato varianta má pozitivní dopad na hospodářství, posiluje důvěru spotřebitele a zlepšuje kvalitu právních předpisů.

Varianta číslo 5 zahrnuje 3 legislativní návrhy, které spočívají v úplné harmonizaci a kromě 20 legislativních změn navrhovaných v rámci variant 3 a 4 stanoví nová práva spotřebitelů. Zdá se, že výhody, které by tato varianta přinesla spotřebitelům, by nevyvážily negativní dopad na náklady podniků a nedostatečnou podporu lepšího fungování vnitřního trhu.

Varianta číslo 6 zahrnuje legislativní návrhy, které obsahují varianty číslo 3 nebo 4, a ustanovení o vnitřním trhu, které by se vztahovalo na aspekty, jež nejsou plně

harmonizovány. Ustanovení o vnitřním trhu by smluvním stranám umožnilo, pokud jde o aspekty, na něž se toto ustanovení vztahuje, zvolit si právo jakéhokoli členského státu, a to i tehdy, jestliže uvedené právo stanoví nižší úroveň ochrany spotřebitele než právo země, kde má spotřebitel bydliště. Toto ustanovení by bylo v rozporu s článkem 6 nařízení Řím I, a proto by vyžadovalo legislativní změnu a zásadní změnu politiky již několik měsíců po přijetí tohoto nařízení, které obsahuje ustanovení o přezkumu (jenž má být proveden do roku 2013). Tuto variantu sice podporovaly podniky, ale velká většina členských států a všechny organizace spotřebitelů ji ve své odpovědi týkající se zelené knihy odmítly. Tato varianta by sice odstranila regulační překážky na vnitřním trhu a jejím výsledkem by bylo snížení zátěže pro podniky, ale problém právní nejistoty by se přesunul na spotřebitele, což by mělo negativní dopad na jejich důvěru; rovněž by se ztížila práce vnitrostátních soudů a orgánů zodpovědných za prosazování právních předpisů, protože by musely používat zahraniční právo.

Posouzení dopadů, které provedla Komise, je uvedeno v pracovním programu, jehož zprávu lze nalézt na stránce:

http://ec.europa.eu/consumers/rights/cons_acquis_en.htm.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

- **Shrnutí navrhovaných opatření**

Cílem návrhu je přispět k řádnému fungování spotřebitelského vnitřního trhu a dosáhnout vysoké úrovně ochrany spotřebitele tím, že budou plně harmonizovány hlavní aspekty smluvního práva týkajícího se spotřebitelů, které mají význam pro vnitřní trh.

- **Právní základ**

Článek 95 Smlouvy.

- **Zásada subsidiarity**

Zásada subsidiarity se použije, nespadá-li návrh do výlučné pravomoci Společenství.

Členské státy nemohou dostatečným způsobem dosáhnout cílů návrhu z těchto důvodů:

Problém právní roztržičnosti nemohou vyřešit jednotlivé členské státy, protože příčinou problému je právě odlišné uplatňování ustanovení o minimální harmonizaci, která jsou obsažena v platných směrnících, ze strany členských států. Rovněž nekoordinovaný postup při řešení nového vývoje na trzích, regulačních nedostatků a nesrovnalostí ve spotřebitelském právu Společenství způsobuje ještě větší roztržičnost a zhoršuje tento problém. Pouze koordinovaný zásah Společenství může tento problém vyřešit, a tím přispět k dotvoření vnitřního trhu.

Nekoordinované opatření pouze ze strany členských států by neumožnilo, aby vnitřní trh přinesl prospěch jak podnikům, zejména malým a středním, tak spotřebitelům. Takové nekoordinované opatření by nemohlo využít potenciálu spotřebitelského

vnitřního trhu, zejména vysokého potenciálu růstu přeshraničního prodeje na dálku, z něhož by mohly mít přímý prospěch malé a střední podniky. I spotřebitelé by byli připraveni o možnost využívat výhod vnitřního trhu spočívajících ve větším výběru a lepších cenách díky přeshraničním nabídkám. Dále by tím byl omezen rozvoj konkurenceschopných podniků, zejména malých a středních podniků, které chtějí rozšířit svou činnost v celém Společenství.

Cílů návrhu bude lépe dosaženo prostřednictvím opatření na úrovni Společenství z těchto důvodů:

Návrh je založen na úplné harmonizaci smluvního práva Společenství týkajícího se spotřebitelů. Měl by významný pozitivní dopad na maloobchodní trh. Jak ukazuje zpráva o posouzení dopadů, podniky, které chtějí prodávat přes hranice, by ušetřily značnou část administrativních nákladů.

Návrh by zavedl jediný soubor pravidel, která zajišťují vysokou společnou úroveň ochrany spotřebitele v celém Společenství a umožňují obchodníkům prodávat své zboží spotřebitelům ve 27 členských státech stejným způsobem jako ve své zemi, například používat stejné standardní smluvní podmínky a stejné informační materiály. Návrh by proto významným způsobem snížil náklady obchodníků na zajištění souladu a poskytl by spotřebitelům vysokou úroveň ochrany.

Obzvláště významný je nepoměr mezi růstem v oblasti domácího a přeshraničního prodeje přes internet, který má velký potenciál dalšího růstu. Tento návrh by proto mohl být jedním z hlavních hmatatelných výsledků spotřebitelského vnitřního trhu.

Srovnávací právní analýza týkající se provádění spotřebitelského *acquis* ve všech 27 členských státech ukázala, že právní rozdílnost je důsledkem uplatňování ustanovení o minimální harmonizaci obsažených v přezkoumávaných směrniciích ze strany členských států. Tato analýza byla zveřejněna na internetové stránce: http://ec.europa.eu/consumers/rights/cons_acquis_en.htm#comp.

Průzkum Eurobarometr z roku 2008 ukázal, že tato právní rozdílnost představuje významnou překážku přeshraničnímu obchodu.

Oblast působnosti návrhu se omezuje na pravidla na ochranu spotřebitele v případě uzavírání smluv mezi obchodníky a spotřebiteli. Plně harmonizuje všechny aspekty týkající se ochrany spotřebitele, které mají význam pro přeshraniční obchod, tj. ty aspekty, které musí obchodníci brát v úvahu při formulování svých standardních smluvních podmínek, přípravě informačních materiálů a při provozu svých podniků (např. organizace vracení zboží v případě prodeje na dálku nebo přímého prodeje).

Návrh je proto v souladu se zásadou subsidiarity.

Komise si je vědoma toho, že přístup spočívající v úplné harmonizaci, který již byl úspěšně zahájen v oblasti ochrany spotřebitele směrnicí o nekalých obchodních praktikách, představuje nový směr v oblasti smluvních práv spotřebitelů. Proto je zapotřebí vhodné komunikační strategie, aby byly objasněny dopady a výhody návrhu. Kromě interinstitucionálního dialogu s Parlamentem a Radou má Komise v úmyslu zahájit v příštích měsících v různých členských státech aktivní jednání se všemi zúčastněnými stranami.

- **Zásada proporcionality**

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality z těchto důvodů:

Návrh reguluje jen podstatné aspekty smluvního práva týkajícího se spotřebitelů a nezasahuje do obecnějších pojmů smluvního práva, jako je způsobilost uzavírat smlouvy nebo přiznání náhrady škody.

V souladu s výsledkem zelené knihy se tento návrh vztahuje na domácí i přeshraniční smlouvy. Zahnutí domácích transakcí do jeho oblasti působnosti je přiměřené cíli zjednodušení regulačního rámce Společenství, neboť se tím zabrání existenci dvou režimů, která by způsobila další roztržitost a narušení hospodářské soutěže mezi podniky, které obchodují jen na domácím trhu, a podniky, které obchodují na domácím trhu i v zahraničí.

Administrativní zátěž pro veřejnoprávní orgány by byla zanedbatelná, jelikož by spočívala pouze v povinnosti informovat Komisi v rámci postupu projednávání ve výborech o vnitrostátní judikatuře v případech nepřiměřených smluvních podmínek.

Pro obchodníky ve Společenství, kteří chtějí rozšířit svou činnost přes hranice, by se díky úplné harmonizaci významným způsobem snížily administrativní náklady. Některé společnosti, které obchodují pouze na domácím trhu a nemají zájem využívat výhod vnitřního trhu, by mohly být nepatrně znevýhodněny, protože by jim vznikly nízké jednorázové náklady na přizpůsobení se regulativním změnám. Určité typy maloobchodů, které mají přímý kontakt se zákazníky, například tzv. second-hand, které mají funkci zprostředkovatelů pro zákazníky, mohou počítat s malou zátěží navíc.

Jestliže návrh posílí ochranu spotřebitele a zlepší hospodářskou soutěž na maloobchodním trhu prostřednictvím většího množství přeshraničních nabídek, spotřebitelé z toho budou mít prospěch ve formě většího výběru, lepší kvality a nižších cen.

- **Volba nástrojů**

Navrhované nástroje: směrnice.

Jiné prostředky by nebyly přiměřené z těchto důvodů:

Problém roztržitosti regulačního rámce Společenství může být vyřešen pouze legislativním opatřením na úrovni Společenství. Samoregulace ani společná regulace by tento problém právní roztržitosti nevyřešily.

Směrnici se dává přednost před nařízením, jelikož její provedení do vnitrostátního práva by umožnilo hladší provádění práva Společenství do stávajícího vnitrostátního smluvního práva nebo spotřebitelských zákoníků. Členskými státy by byl ponechán nutný prostor pro uvážení, pokud jde o zachování těch vnitrostátních právních pojmů a základních zásad vnitrostátního smluvního práva, které jsou v souladu s cíli legislativního návrhu Společenství. Na rozdíl od nařízení může provádění směrnice přispět ke vzniku jediné a uceleného souboru práva na vnitrostátní úrovni, jehož používání a výklad by byly jednodušší pro obchodníky, jejichž prosazování by bylo jednodušší pro veřejnoprávní orgány a která by byla více v souladu se zásadou

subsidiarity.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Náklady na budoucí výbor pro nepřiměřené podmínky zahrnují plat jednoho úředníka ve výši 117 000 EUR na podporu postupu projednávání ve výborech. Zahrnují rovněž náklady na plenární zasedání s účastí jednoho zástupce za každý z 27 členských států a plánovaná tři zasedání ročně s náklady na jedno zasedání ve výši 20 000 EUR.

5. DALŠÍ INFORMACE

- **Zjednodušení**

Návrh umožňuje zjednodušení právních předpisů.

Návrh představuje významné zjednodušení spotřebitelského *acquis*. Sloučením čtyř směrnic systematicky upravuje společné prvky a odstraňuje přesahy a nesrovnalosti. Návrhem jsou například konzistentně upraveny společné prvky, jako jsou společné definice, jádro předsmulvních informací a pravidla pro smluvní aspekty prodeje, které jsou v současnosti rozptýleny v několika směrnicích.

Tento návrh je uveden v programu Komise na aktualizaci a zjednodušení *acquis communautaire* a v pracovním a legislativním programu Komise pod značkou 2008/SANCO/001.

- **Zrušení platných právních předpisů**

Přijetí návrhu povede ke zrušení platných právních předpisů.

- **Přezkum / revize / ustanovení o skončení platnosti**

Návrh obsahuje ustanovení o přezkumu.

- **Srovnávací tabulka**

Členské státy jsou povinny Komisi zaslat znění vnitrostátních předpisů provádějících směrnicí a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

- **Evropský hospodářský prostor**

Navrhovaný akt se týká EHP, a proto by jeho oblast působnosti měla být rozšířena i na Evropský hospodářský prostor.

- **Podrobné vysvětlení návrhu**

Kapitola I obsahuje společné definice, například definici „spotřebitele“ a „obchodníka“, a stanoví zásadu úplné harmonizace.

Kapitola II obsahuje základní informace, které musí obchodníci poskytnout před uzavřením veškerých spotřebitelských smluv, a rovněž informační povinnost pro

zprostředkovatele uzavírající smlouvy jménem spotřebitelů. Kapitola III, která se vztahuje pouze na smlouvy uzavřené na dálku a smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory, stanoví specifické požadavky na informace a konzistentním způsobem reguluje právo odstoupit od smlouvy (lhůty, uplatňování a účinky). Odkazuje rovněž na standardní formulář pro odstoupení od smlouvy, který je uveden v části B přílohy I.

Kapitola IV objasňuje ustanovení směrnice 99/44/ES. Zachovává zásadu, že obchodník má odpovědnost vůči spotřebiteli za zboží, které je v rozporu se smlouvou, po dobu dvou let. Zavádí nové pravidlo, na základě něhož se riziko za ztrátu nebo poškození zboží přesouvá na spotřebitele až tehdy, kdy on sám nebo jím určená třetí osoba (jiná než dopravce) získá zboží do fyzického držení.

Kapitola V obecně odráží ustanovení směrnice 93/13/EHS. Vztahuje se na nepřiměřené smluvní podmínky, které nebyly sjednány individuálně, jako jsou běžné smluvní podmínky. Nepřiměřené podmínky jsou takové podmínky, které způsobují významnou nerovnováhu mezi právy a povinnostmi spotřebitelů a právy a povinnostmi obchodníků a nejsou pro spotřebitele závazné. Aby byla zajištěna právní jistota, obsahuje směrnice dva seznamy nepřiměřených podmínek. Příloha II obsahuje seznam podmínek, jež jsou za všech okolností považovány za nepřiměřené. Příloha III obsahuje seznam podmínek, jež jsou považovány za nepřiměřené, pokud obchodník neprokáže opak. Tyto seznamy jsou platné ve všech členských státech a mohou být změněny pouze postupem projednávání ve výborech, jak stanoví směrnice.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o právech spotřebitelů****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise¹,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy³,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady 85/577/EHS ze dne 20. prosince 1985 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory⁴, směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách⁵, směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku⁶, směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží⁷ stanoví řadu smluvních práv pro spotřebitele.
- (2) Uvedené směrnice byly s ohledem na získané zkušenosti přezkoumány za účelem zjednodušení a aktualizace platných pravidel a odstranění nesrovnalostí a nežádoucích mezer v pravidlech. Přezkum ukázal, že je vhodné uvedené čtyři směrnice nahradit touto jedinou směrnicí. Tato směrnice by proto měla stanovit standardní pravidla pro společné aspekty a upustit od koncepce minimální harmonizace obsažené v původních směrnicích, na základě níž mohly členské státy ponechat v platnosti nebo přijmout přísnější vnitrostátní pravidla.

¹ Úř. věst. C , , s. .

² Úř. věst. C , , s. .

³ Úř. věst. C , , s. .

⁴ Úř. věst. L 372, 31.12.1985, s. 31.

⁵ Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29.

⁶ Úř. věst. L 144, 4.6.1997, s. 19. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2007/64/ES (Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1).

⁷ Úř. věst. L 171, 7.7.1999, s. 12.

- (3) Podle čl. 153 odst. 1 a odst. 3 písm. a) Smlouvy má Společenství přispívat k dosažení vysoké úrovně ochrany spotřebitele prostřednictvím opatření přijatých podle článku 95 Smlouvy.
- (4) V souladu s čl. 14 odst. 2 Smlouvy představuje vnitřní trh oblast bez vnitřních hranic, ve které jsou zajištěny volný pohyb zboží a služeb a svoboda usazování. Harmonizace určitých aspektů smluvního práva týkajícího se spotřebitelů je nezbytná pro podporu skutečného spotřebitelského vnitřního trhu, na němž je nastolena správná rovnováha mezi vysokou úrovní ochrany spotřebitele a konkurenceschopností podniků při současném zajištění dodržování zásady subsidiarity.
- (5) Spotřebitelé nevyužívají v plné míře přeshraniční potenciál prodeje na dálku, který by měl být jedním z hlavních hmatatelných výsledků vnitřního trhu. Ve srovnání s významným růstem domácího prodeje na dálku v posledních několika letech je růst přeshraničního prodeje na dálku omezený. Obzvláště výrazný je tento nepoměr u prodeje přes internet, který má velký potenciál dalšího růstu. Přeshraniční potenciál smluv sjednaných mimo obchodní prostory (přímý prodej) je omezen řadou faktorů, jako jsou mimo jiné odlišná vnitrostátní pravidla na ochranu spotřebitele, která musí podniky dodržovat. Ve srovnání s růstem domácího přímého prodeje v posledních několika letech, zejména v odvětví služeb (např. veřejných služeb), zůstal počet spotřebitelů využívajících této možnosti k přeshraničním nákupům nízký. Vzhledem ke vzrůstajícím obchodním příležitostem v mnohých členských státech by měly malé a střední podniky (včetně jednotlivých podnikatelů) nebo zástupci společností zabývajících se přímým prodejem ve větší míře vyhledávat obchodní příležitosti v jiných členských státech, zejména v přihraničních oblastech. Úplná harmonizace v oblasti informací pro spotřebitele a práva odstoupit od smluv uzavřených na dálku a smluv uzavřených mimo obchodní prostory proto přispěje k lepšímu fungování spotřebitelského vnitřního trhu.
- (6) Právo týkající se spotřebitelských smluv je v různých členských státech značně odlišné, což může vést k výraznému narušování hospodářské soutěže a překážkám řádnému fungování vnitřního trhu. Stávající právní předpisy Společenství v oblastech spotřebitelských smluv uzavřených na dálku nebo mimo obchodní prostory, spotřebního zboží a záruk na toto zboží a rovněž nepřiměřených smluvních podmínek stanoví minimální standardy pro harmonizaci právních předpisů, které členským státům umožňují ponechat v platnosti nebo zavést přísnější opatření za účelem zajištění vyšší úrovně ochrany spotřebitele na jejich území. Kromě toho jsou mnohé otázky ve směrnících regulovány rozdílně, nebo byly ponechány otevřené. Tyto otázky členské státy řešily různým způsobem. Proto se vnitrostátní právní předpisy, kterými se provádí směrnice o smluvním právu týkajícím se spotřebitelů, zásadním způsobem liší.
- (7) Tyto rozdíly tvoří významné překážky vnitřnímu trhu, které poškozují podniky i spotřebitele. Způsobují zvýšení nákladů na zajištění souladu pro podniky, které se chtějí věnovat přeshraničnímu prodeji zboží nebo přeshraničnímu poskytování služeb. Tato rozdílnost rovněž oslabuje důvěru spotřebitele ve vnitřní trh. Negativní dopad na důvěru spotřebitele je ještě zesílen nestejnou úrovní ochrany spotřebitele v různých členských státech. Tento problém se jeví jako velmi naléhavý zejména při pohledu na nový vývoj na trzích.

- (8) Úplnou harmonizací některých klíčových regulačních aspektů se významným způsobem zvýší právní jistota jak pro spotřebitele, tak pro podniky. Spotřebitelé i podniky se budou moci spolehnout na jednotný regulační rámec vycházející z jasně vymezených právních pojmů, které upravují určitá hlediska smluv uzavíraných mezi podniky a spotřebiteli v celém Společenství. Tím budou odstraněny překážky vzniklé v důsledku roztržitého pravidel a bude dotvořen vnitřní trh v této oblasti. Tyto překážky lze odstranit pouze tím, že budou stanovena jednotná pravidla na úrovni Společenství. Kromě toho budou spotřebitelé moci požívat společné vysoké úrovně ochrany v celém Společenství.
- (9) Oblast harmonizovaná touto směrnicí by měla zahrnovat některé aspekty smluv uzavíraných mezi podniky a spotřebiteli. Jedná se o pravidla týkající se informací, jež musí být poskytnuty před uzavřením smlouvy a v průběhu plnění smlouvy, práva odstoupit od smlouvy v případě smluv uzavřených na dálku a smluv uzavřených mimo obchodní prostory, specifických práv spotřebitelů v případě kupních smluv a nepřiměřených smluvních podmínek ve spotřebitelských smlouvách.
- (10) Ustanoveními této směrnice by nemělo být dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I)⁸.
- (11) Stávající právní předpisy Společenství o finančních službách pro spotřebitele obsahují mnoho pravidel na ochranu spotřebitele. Z tohoto důvodu se ustanovení této směrnice vztahují na smlouvy v oblasti finančních služeb jen do té míry, která je nezbytná pro odstranění regulačních nedostatků.
- (12) Nová definice smlouvy uzavřené na dálku by měla zahrnovat všechny případy, kdy jsou kupní smlouvy a smlouvy o poskytování služeb uzavírány výhradně s využitím jednoho nebo několika komunikačních prostředků na dálku (např. objednávka poštou, přes internet, telefon nebo fax). Tím by měly být zajištěny rovné podmínky pro všechny obchodníky zabývající se prodejem na dálku. Rovněž by tato nová definice měla nastolit větší právní jistotu než stávající definice, která předpokládá existenci organizovaného systému prodeje na dálku, který obchodník provádí až do uzavření smlouvy.
- (13) Konkrétní okolnosti, za nichž byla učiněna nabídka nebo sjednána smlouva, by neměly mít pro definici smlouvy uzavřené na dálku význam. Spotřebitelé by neměli přicházet o ochranu z toho důvodu, že obchodník je jen příležitostným prodejcem na dálku nebo že využívá organizovaného systému provozovaného třetí stranou, například online platformy. Podobně transakce sjednaná mezi obchodníkem a spotřebitelem osobně mimo obchodní prostory by měla být považována za smlouvu uzavřenou na dálku, jestliže smlouva byla poté uzavřena výhradně s využitím komunikačních prostředků na dálku, jako je internet nebo telefon. Pro obchodníky by jednodušší definice smlouvy uzavřené na dálku měla představovat větší právní jistotu a chránit je před nekalou hospodářskou soutěží.
- (14) Jako smlouva uzavřená mimo obchodní prostory by měla být definována smlouva uzavřená za současné fyzické přítomnosti obchodníka a spotřebitele mimo obchodní prostory, například u spotřebitele doma nebo na jeho pracovišti. Mimo obchodní

⁸ Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6.

prostory se spotřebitelé nacházejí pod psychickým tlakem, přičemž nehraje roli, zda si návštěvu obchodníka vyžádali či nikoli. Kromě toho by smlouva sjednaná například u spotřebitele doma, avšak uzavřená v prodejně, měla být rovněž považována za smlouvu uzavřenou mimo obchodní prostory, aby se předešlo obcházení pravidel v případech, kdy jsou spotřebitelé kontaktováni mimo obchodní prostory.

- (15) Obchodní prostory by měly být prostory v jakékoli podobě (například prodejny nebo nákladní automobily), které obchodníkovi slouží jako trvalé místo jeho obchodování. Stánky na trhu a veletržní stánky by měly být považovány za obchodní prostory i přesto, že je obchodníci mohou využívat jen příležitostně. Ostatní prostory, jež jsou pronajímány pouze na krátkou dobu a v nichž obchodník není usazen (jako jsou hotely, restaurace, konferenční centra a kina pronajatá obchodníky, kteří v nich nejsou usazeni), by neměly být považovány za obchodní prostory. Rovněž veškeré veřejné prostory včetně veřejné dopravy nebo veřejných zařízení i soukromá obydlí nebo pracoviště by neměly být považovány za obchodní prostory.
- (16) Definice trvalého nosiče by měla zahrnovat zejména dokumenty na papíře, zařízení USB, CD-ROMy, DVD, paměťové karty a pevný disk počítače, na němž je uložena elektronická pošta nebo soubor ve formátu PDF.
- (17) Spotřebitelé by měli mít nárok na to, aby byli před uzavřením smlouvy informováni. Obchodníci by však neměli mít povinnost poskytovat informace, pokud jsou již patrné ze souvislostí. Například u transakce probíhající v obchodních prostorách mohou být již patrné ze souvislostí hlavní charakteristiky produktu, totožnost obchodníka a podmínky dodání. U transakcí na dálku a transakcí mimo obchodní prostory by obchodník měl vždy poskytnout informace o podmínkách platby, dodání, plnění a vyřizování reklamací a stížností, jelikož tyto informace nemusí být patrné ze souvislostí.
- (18) Obchodníci by měli mít povinnost informovat spotřebitele předem o jakýchkoli podmínkách, na základě nichž spotřebitel platí obchodníkovi zálohu, včetně podmínky, kdy je zablokována určitá částka na kreditní či debetní kartě spotřebitele.
- (19) Vzhledem k povaze a tradici veřejných aukcí může dražitel místo adresy a totožnosti prodejce, jehož jménem zboží prodává, uvést své vlastní kontaktní údaje.
- (20) Spotřebitel by měl vědět, zda uzavírá smlouvu s obchodníkem nebo s prostředníkem zastupujícím jiného spotřebitele, jelikož v druhém případě nemá nárok na ochranu na základě této směrnice. Prostředník by tedy měl spotřebitele o této skutečnosti a o jejích důsledcích informovat. Definice prostředníka by neměla zahrnovat platformy obchodující online, které neuzavírají smlouvu jménem nebo z pověření jakékoli třetí strany.
- (21) V případě smluv uzavřených na dálku by požadavky na informace měly být přizpůsobeny tak, aby bylo přihlédnuto k technickým omezením určitých médií, například k omezenému počtu znaků na displejích určitých mobilních telefonů nebo k časovému omezení u televizních reklamních šotů. V tomto případě by obchodník měl splnit minimální soubor požadavků na informace a odkázat spotřebitele na další zdroj informací, například uvést číslo na bezplatnou telefonní linku nebo hypertextový odkaz na internetové stránky obchodníka, na kterých jsou příslušné informace přímo a snadno dostupné.

- (22) Jelikož v případě prodeje na dálku nemá spotřebitel možnost zboží před uzavřením smlouvy vidět, měl by mít právo odstoupit od smlouvy, které mu umožňuje ujistit se o povaze a funkčnosti zboží.
- (23) V současnosti existují rozdíly v délce lhůt pro odstoupení od smlouvy jednak mezi jednotlivými členskými státy a jednak mezi smlouvami uzavřenými na dálku a smlouvami uzavřenými mimo obchodní prostory a tyto rozdíly způsobují právní nejistotu a náklady na dodržení souladu. Na smlouvy uzavřené na dálku a smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory by se měla vztahovat tatáž lhůta pro odstoupení od smlouvy.
- (24) Za účelem zajištění právní jistoty je vhodné, aby se nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ze dne 3. června 1971, kterým se určují pravidla pro lhůty, data a termíny⁹, použilo i pro výpočet lhůt obsažených v této směrnici. Proto by všechny lhůty obsažené v této směrnici měly být chápány jako lhůty vyjádřené v kalendářních dnech.
- (25) Pravidly o smlouvách uzavřených na dálku by neměla být dotčena ustanovení o uzavírání elektronických smluv a podávání elektronických objednávek uvedená v člancích 9 a 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“).
- (26) Jestliže si spotřebitel objedná více než jedno zboží od téhož obchodníka, měl by mít nárok na uplatnění práva odstoupit od smlouvy u každého jednotlivého zboží. Pokud je zboží dodáno odděleně, lhůta pro odstoupení od smlouvy by měla začít běžet v okamžiku, kdy spotřebitel získá každé jednotlivé zboží do fyzického držení. Pokud je zboží dodáváno po různých šaržích nebo částech, lhůta pro odstoupení od smlouvy by měla začít běžet v okamžiku, kdy spotřebitel nebo třetí strana určená spotřebitelem získá do fyzického držení poslední šarži nebo část.
- (27) Pokud obchodník neinformoval spotřebitele o právu odstoupit od smlouvy před uzavřením smlouvy na dálku nebo mimo obchodní prostory, lhůta pro odstoupení od smlouvy by měla být prodloužena. Za účelem zajištění právní jistoty i z časového hlediska by však mělo být zavedeno omezení v podobě tříměsíční lhůty v případech, kdy obchodník v plné míře splnil své smluvní závazky. Za splnění závazků v plné míře by měla být považována situace, kdy obchodník dodal zboží nebo úplně provedl služby objednané spotřebitelem.
- (28) Z důvodu rozdílů ve způsobu, jakým je uplatňováno právo odstoupit od smlouvy v jednotlivých členských státech, vznikly náklady podnikům prodávajícím přes hranice. Zavedení harmonizovaného standardního formuláře pro odstoupení od smlouvy pro spotřebitele by mělo zjednodušit proces odstoupení od smlouvy a zaručit právní jistotu. Z těchto důvodů by členské státy neměly pro standardní formulář platný pro celé Společenství stanovovat žádné další prezentační požadavky týkající se například velikosti písma.
- (29) Jelikož zkušenost ukazuje, že mnozí spotřebitelé a obchodníci dávají přednost komunikaci prostřednictvím internetových stránek obchodníka, měli by mít

⁹ Úř. věst. L 124, 8.6.1971, s. 1.

obchodníci možnost nabídnout spotřebitelům variantu vyplnění formuláře pro odstoupení od smlouvy na internetu. V tomto případě by obchodník měl neprodleně e-mailem potvrdit jeho přijetí.

- (30) V případě odstoupení od smlouvy by měl obchodník vrátit veškeré platby, které obdržel od spotřebitele, včetně plateb pokrývajících náklady obchodníka na dodání zboží spotřebiteli.
- (31) Někteří spotřebitelé uplatňují své právo odstoupit od smlouvy poté, co zboží používali v míře vyšší, než je míra nutná k tomu, aby se ujistili o povaze a funkčnosti zboží. V tomto případě by měl spotřebitel odpovídat za případné snížení hodnoty zboží. Aby se spotřebitel ujistil o povaze a funkčnosti zboží, měl by s ním nakládat nebo jej zkoušet jen takovým způsobem, jaký by mu byl umožněn v prodejně. Například oděv by si měl spotřebitel jen vyzkoušet a nesměl by jej nosit. Aby bylo zaručeno účinné uplatňování práva odstoupit od smlouvy v případě smluv o poskytování služeb, zejména v případě renovačních prací, které nejsou naléhavé, u nichž se stává, že je na spotřebitele v jeho domově vyvíjen velký tlak a poté bezprostředně následuje plnění služby ještě před uplynutím lhůty pro odstoupení od smlouvy, spotřebitelé by neměli nést žádné náklady na tyto služby.
- (32) Aby obchodník nemusel vracet platby spotřebiteli, který zboží nevrátil, měl by mít spotřebitel povinnost odeslat zboží zpět nejpozději do 14 dní poté, co obchodníka informoval o svém rozhodnutí odstoupit od smlouvy.
- (33) Z práva odstoupit od smlouvy by měly existovat určité výjimky, například v situacích, kdy právo odstoupit od smlouvy není vzhledem k povaze výrobku účelné. To se týká například vína, které bylo dodáno až po dlouhé době od uzavření smlouvy spekulativní povahy a jehož cena závisí na kolísání cen na trhu („*vin en primeur*“).
- (34) Kromě toho v případě smluv o poskytování služeb uzavřených na dálku, jejichž plnění začíná během lhůty pro odstoupení od smlouvy (např. datové soubory stažené uživatelem během této doby), by nebylo správné povolit uživateli odstoupit od smlouvy poté, co této službě již plně nebo částečně využil. Proto by spotřebitel měl ztratit své právo odstoupit od smlouvy v okamžiku, kdy s jeho předchozím výslovným souhlasem začíná plnění smlouvy.
- (35) Některé závažné problémy týkající se spotřebitelů Komise zjistila v oblasti renovace bytů a domů, kde je na spotřebitele vyvíjen velký tlak, aby si objednali nákladné renovační práce. Oblast působnosti pravidel pro informace a odstoupení od smlouvy by měla být objasněna a rozšířena tak, aby zahrnovala i tento typ smluv. Pouze smlouvy o převodu podílu na nemovitosti by měly být vyňaty z oblasti působnosti pravidel pro informace a práva odstoupit od smlouvy platných pro smlouvy uzavřené na dálku a smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory.
- (36) Použití práva odstoupit od smlouvy nemusí být u některých služeb, jako jsou ubytovací, přepravní a zábavní služby, vhodné. Uzavření odpovídající smlouvy vede k rezervaci určité kapacity, u které by obchodník v případě uplatnění práva odstoupit od smlouvy mohl mít problémy s jejím naplněním. Proto by se na tyto smlouvy uzavřené na dálku neměla vztahovat ustanovení o informacích pro spotřebitele ani právo odstoupit od smlouvy.

- (37) Z důvodu zjednodušení a právní jistoty by se právo odstoupit od smlouvy mělo vztahovat na všechny typy smluv uzavřených mimo obchodní prostory, kromě případu, kdy nastanou přesně definované okolnosti, které lze snadno prokázat. Proto by se právo odstoupit od smlouvy nemělo vztahovat na naléhavé opravy u spotřebitele doma, kdy by toto právo odstoupit od smlouvy nebylo slučitelné s nouzovou situací, a ani na donáškové služby poskytované supermarketem, které spotřebitelům umožňují vybrat si potraviny, nápoje a jiné zboží určené pro běžnou spotřebu v domácnosti na internetových stránkách supermarketu a nechat si je doručit až domů. V tomto případě se jedná o zboží, které není drahé a které spotřebitelé kupují pravidelně pro svou každodenní spotřebu nebo každodenní použití v domácnosti, a proto by se na ně nemělo vztahovat právo odstoupit od smlouvy. Hlavní problémy, se kterými se spotřebitelé setkávají, a hlavním zdrojem konfliktů s obchodníky jsou otázky týkající se dodání zboží, mimo jiné případy, kdy se zboží během přepravy ztratí nebo poškodí, a případy pozdního nebo neúplného dodání. Proto je vhodné objasnit a harmonizovat vnitrostátní pravidla týkající se dodání a přenosu rizika.
- (38) Pokud jde o prodej zboží spotřebitelům, dodání zboží probíhá různým způsobem. Pouze pravidlo, z něž lze učinit libovolnou výjimku, umožní flexibilitu nutnou pro zohlednění různých možností. Spotřebitel by měl být chráněn před rizikem ztráty nebo poškození zboží, k nimž došlo během přepravy, kterou zařídil nebo provedl obchodník. Nové pravidlo o přenosu rizika by se nemělo použít v případě, kdy se spotřebitel nepřiměřeně zpozdí s převzetím zboží (například když si nevyzvedne zboží na poště ve lhůtě, kterou pošta stanovila). Za těchto okolností by měl po termínu dodání dohodnutém s obchodníkem nést riziko ztráty nebo poškození zboží spotřebitel.
- (39) Obchodník by měl být odpovědný spotřebiteli, jestliže je zboží v rozporu se smlouvou. Mělo by se předpokládat, že zboží je v souladu se smlouvou tehdy, pokud splňuje určité podmínky, zejména pokud jde o jeho kvalitu. Kvalita a provedení, které může spotřebitel rozumně očekávat, závisí mimo jiné i na tom, zda je zboží nové nebo použité, a rovněž na předpokládané životnosti zboží.
- (40) Jestliže je zboží v rozporu se smlouvou, měl by mít spotřebitel v první řadě možnost požádat obchodníka o opravu nebo výměnu zboží za jiné dle uvážení obchodníka, pokud obchodník neprokáže, že uvedená náprava je nepřípustná, nemožná nebo by pro něj představovala nepřiměřenou zátěž. Zátěž obchodníka by měla být určena objektivně s přihlédnutím k nákladům vzniklým obchodníkovi při nápravě rozporu se smlouvou, k hodnotě zboží a závažnosti rozporu se smlouvou. Nedostatek náhradních dílů by neměl představovat oprávněný důvod pro to, že obchodník v rozumné lhůtě či bez nepřiměřené zátěže neprovedl nápravu rozporu se smlouvou.
- (41) Spotřebitel by neměl nést žádné náklady související s nápravou rozporu se smlouvou, zejména výdaje na poštovné, práci a materiál. Kromě toho by spotřebitel neměl platit obchodníkovi náhradu za používání vadného zboží.
- (42) Pokud obchodník odmítl rozpor se smlouvou napravit nebo se o to více než jednou bez úspěchu pokusil, měl by mít spotřebitel nárok na to, aby si sám zvolil jakoukoli dostupnou nápravu. Odmítnutí obchodníka může být explicitní nebo implicitní, přičemž implicitním odmítnutím se rozumí situace, kdy obchodník nereaguje na žádost spotřebitele o nápravu rozporu se smlouvou nebo ji ignoruje.

- (43) Směrnice 1999/44/ES umožnila členským státům stanovit lhůtu alespoň dvou měsíců, během níž měl spotřebitel obchodníkovi oznámit jakýkoli rozpor se smlouvou. Odlišné prováděcí předpisy tvoří překážky obchodu. Proto je nezbytné odstranit tuto regulatorní možnost a vytvořit větší právní jistotu tím, že spotřebitelé budou mít povinnost informovat obchodníka o rozporu se smlouvou do dvou měsíců od jeho zjištění.
- (44) Někteří obchodníci nebo výrobci nabízejí spotřebitelům obchodní záruky. Za účelem zajištění toho, aby spotřebitel nebyl klamán, by obchodní záruky měly obsahovat určité informace, mimo jiné dobu jejich platnosti, místní působnost a prohlášení, že obchodní zárukou nejsou dotčena práva spotřebitele.
- (45) Je nezbytné chránit spotřebitele před nepřiměřenými smluvními podmínkami, které nebyly sjednány individuálně, jako jsou běžné smluvní podmínky. Pravidlo týkající se nepřiměřených podmínek by se nemělo vztahovat na podmínky, se kterými spotřebitel souhlasil po předchozí dohodě. Možnost volby mezi různými smluvními podmínkami, které formuloval obchodník nebo třetí strana jménem obchodníka, by neměla být považována za dohodu.
- (46) Ustanovení o nepřiměřených smluvních podmínkách by se nemělo vztahovat na smluvní podmínky, které přímo nebo nepřímo odrážejí závazná právní ustanovení členských států, která jsou v souladu s právem Společenství. Podobně podmínky, které odrážejí zásady nebo ustanovení mezinárodních úmluv, jejichž stranami jsou členské státy nebo Společenství, zejména v oblasti dopravy, by neměly být podrobeny zkoušce nepřiměřenosti.
- (47) Spotřebitelské smlouvy by měly být vyhotoveny v jasném a srozumitelném jazyce a měly by být čitelné. Obchodníci by měli mít možnost volby, pokud jde o druh nebo velikost písma, které použijí pro vyhotovení smluvních podmínek. Spotřebiteli by mělo být umožněno si podmínky přečíst před uzavřením smlouvy, a to tím způsobem, že mu jsou na požádání poskytnuty (v případě smluv uzavíraných v obchodních prostorách) nebo mu jsou dány k dispozici jiným způsobem (např. na internetových stránkách obchodníka, v případě smluv uzavíraných na dálku) nebo jsou standardní podmínky připojeny k objednávkovému formuláři (v případě smluv uzavíraných mimo obchodní prostory). Obchodník by měl požadovat výslovný souhlas spotřebitele pro každou dodatečnou platbu kromě úhrady za hlavní smluvní závazek obchodníka. Mělo by být zakázáno podsouvat spotřebiteli souhlas prostřednictvím systémů s možností volby, jako jsou předem zaškrtnutá políčka u internetových transakcí.
- (48) Při posuzování přiměřenosti by měl být brán zvláštní ohled na sílu vyjednávacích pozic stran, na to, zda byl spotřebitel nějak ovlivňován, aby souhlasil s podmínkou, a zda bylo zboží dodáno nebo služby poskytnuty na zvláštní objednávku spotřebitele. Požadavku přiměřenosti může být učiněno zadost tím, že obchodník s druhou stranou, jejíž oprávněné zájmy by měl brát v úvahu, jedná poctivě a slušně.
- (49) Pro účely této směrnice by neměla být posuzována ani přiměřenost podmínek, které se týkají hlavního předmětu smlouvy, ani poměr kvality a ceny dodaného zboží nebo poskytnutých služeb, pouze v případě, pokud tyto podmínky neodpovídají požadavkům na transparentnost. K hlavnímu předmětu smlouvy a k poměru kvality a ceny by však mělo být přihlédnuto při posuzování přiměřenosti jiných podmínek. Například v pojistných smlouvách by předmětem takového posouzení neměly být

podmínky, které jasně definují nebo vymezují pojištěné riziko a závazek pojišťovatele, protože se tato omezení berou v úvahu při výpočtu pojistné prémie, kterou platí spotřebitel.

- (50) Za účelem zajištění právní jistoty a lepšího fungování vnitřního trhu by směrnice měla obsahovat dva seznamy nepřiměřených podmínek. Příloha II obsahuje seznam podmínek, jež by za všech okolností měly být považovány za nepřiměřené. Příloha III obsahuje seznam podmínek, jež by měly být považovány za nepřiměřené, pokud obchodník neprokáže opak. Tytéž seznamy by měly platit ve všech členských státech.
- (51) Opatření nutná pro provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi¹⁰.
- (52) Zejména by Komisi měla být svěřena pravomoc změnit přílohy II a III o smluvních podmínkách, které mají být považovány za nepřiměřené. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (53) Komise by měla své pravomoci ke změně příloh II a III využít pro zajištění jednotného provádění pravidel o nepřiměřených podmínkách tak, že uvedené přílohy doplní o smluvní podmínky, jež by za všech okolností měly být považovány za nepřiměřené, nebo jež by měly být považovány za nepřiměřené, pokud obchodník neprokáže opak.
- (54) Členské státy mohou použít jakoukoli formu vnitrostátního smluvního práva, která odpovídá požadovanému cíli, a sice že nepřiměřené smluvní podmínky by neměly být pro spotřebitele závazné.
- (55) Členské státy by měly zajistit, aby jejich soudy nebo správní orgány měly k dispozici přiměřené a účinné prostředky k tomu, aby zabránily dalšímu používání nepřiměřených podmínek ve spotřebitelských smlouvách.
- (56) V souladu se Smlouvou zajišťuje směrnice vysokou úroveň ochrany spotřebitele. Tato směrnice nijak nebrání obchodníkům v tom, aby nabízeli spotřebitelům smluvní podmínky, jež jim zajišťují ještě lepší ochranu, než jim poskytuje tato směrnice.
- (57) Osoby nebo organizace považované v rámci vnitrostátního práva za ty, které mají oprávněný zájem na ochraně smluvních práv spotřebitelů, by měly mít právní prostředky pro zahájení řízení buď u soudu, nebo u správního orgánu, který má pravomoc rozhodovat o stížnostech nebo dát podnět k příslušnému soudnímu řízení.
- (58) Je nutné, aby členské státy stanovily sankce za porušení ustanovení této směrnice a zajistily jejich prosazování. Sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (59) Spotřebitel nesmí být zbaven ochrany zaručené touto směrnicí. Pokud je právo rozhodné pro smlouvu právem třetí země, mělo by se použít nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové

¹⁰ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

vztahy (Řím I), aby se určilo, zda má spotřebitel nárok na ochranu v rámci této směrnice.

- (60) Evropská komise bude hledat nejvhodnější způsob, jak zajistit, aby všichni spotřebitelé byli informováni o svých právech v místě prodeje.
- (61) Jelikož směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („směrnice o nekalých obchodních praktikách“)¹¹ zakazuje setrvačný prodej spočívající v nevyžádaném dodání zboží nebo služeb spotřebiteli, ale nestanoví žádný smluvní opravný prostředek, je třeba v této směrnici zavést smluvní opravný prostředek spočívající v tom, že spotřebitel nemusí poskytnout žádnou úhradu za takové nevyžádané dodání.
- (62) Směrnice 2002/58/ES již upravuje nevyžádaná sdělení a zajišťuje vysokou úroveň ochrany spotřebitele. Odpovídající ustanovení týkající se téže oblasti, která jsou obsahem článku 10 směrnice 97/7/ES, by měla být zrušena.
- (63) Je vhodné provést přezkum této směrnice, pokud budou zjištěny nějaké překážky pro vnitřní trh. Přezkum by mohl vést k návrhu Komise na změnu této směrnice, který by mohl zahrnovat změny jiných právních předpisů týkajících se ochrany spotřebitele, které odrážejí závazek vyplývající ze strategie spotřebitelské politiky Komise, jímž je přezkum stávajícího *acquis* s cílem dosáhnout vysoké společné úrovně ochrany spotřebitele.
- (64) Směrnice 85/577/EHS, 93/13/EHS a 97/7/ES a směrnice 1999/44/ES by měly být zrušeny.
- (65) Jelikož cílů této směrnice nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro odstranění překážek vnitřnímu trhu a dosažení vysoké společné úrovně ochrany spotřebitele.
- (66) Tato směrnice dodržuje základní práva a zachovává zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie,

¹¹ Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Kapitola I

Předmět, definice a oblast působnosti

Článek 1

Předmět

Účelem této směrnice je přispět k řádnému fungování vnitřního trhu a dosáhnout vysoké úrovně ochrany spotřebitele sblížením určitých aspektů právních a správních předpisů členských států týkajících se smluv mezi spotřebiteli a obchodníky.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se použijí tyto definice:

- 1) „spotřebitelem“ se rozumí fyzická osoba, která ve smlouvách, na které se vztahuje tato směrnice, jedná za účelem, který nelze považovat za její živnost, podnikání, řemeslo nebo povolání;
- 2) „obchodníkem“ se rozumí fyzická nebo právnická osoba, která ve smlouvách, na které se vztahuje tato směrnice, jedná za účelem, který lze považovat za její obchodní nebo výrobní činnost, řemeslo nebo povolání, a kdokoli, kdo jedná jménem obchodníka nebo v jeho zastoupení;
- 3) „kupní smlouvou“ se rozumí jakákoli smlouva o prodeji zboží obchodníkem spotřebiteli, včetně smlouvy se smíšeným účelem, jejímž předmětem je jak zboží, tak služby;
- 4) „zbožím“ se rozumí veškeré hmotné movité předměty, s výjimkou:
 - a) zboží, které se prodává na základě výkonu rozhodnutí nebo jiných soudních opatření;
 - b) vody a plynu, nejsou-li prodávány v omezeném objemu nebo v určitém množství;
 - c) elektřiny;
- 5) „smlouvou o poskytování služeb“ se rozumí jakákoli smlouva jiná než kupní smlouva, jejímž předmětem je poskytnutí služby obchodníkem spotřebiteli;
- 6) „smlouvou uzavřenou na dálku“ se rozumí jakákoli kupní smlouva nebo smlouva o poskytování služeb, kdy obchodník k uzavření smlouvy použije výhradně jeden nebo několik komunikačních prostředků na dálku;

- 7) „prostředky komunikace na dálku“ se rozumí jakékoli prostředky, které mohou být použity k uzavření smlouvy mezi obchodníkem a spotřebitelem bez jejich současné fyzické přítomnosti;
- 8) „smlouvou uzavřenou mimo obchodní prostory“ se rozumí:
- a) jakákoli kupní smlouva nebo smlouva o poskytování služeb uzavřená mimo obchodní prostory za současné fyzické přítomnosti obchodníka a spotřebitele nebo jakákoli kupní smlouva nebo smlouva o poskytování služeb, pro kterou byla předložena nabídka spotřebitelem za stejných okolností, nebo
 - b) jakákoli kupní smlouva nebo smlouva o poskytování služeb, která byla uzavřena v obchodních prostorách, avšak byla sjednána mimo obchodní prostory za současné fyzické přítomnosti obchodníka a spotřebitele;
- 9) „obchodními prostorami“ se rozumí:
- a) veškeré nemovité či movité maloobchodní prostory včetně sezónně využívaných maloobchodních prostor, kde obchodník dlouhodobě provozuje svou činnost, nebo
 - b) stánky na trhu a veletržní stánky, kde obchodník provozuje svou činnost pravidelně nebo dočasně;
- 10) „trvalým nosičem“ se rozumí jakýkoli nástroj, který umožňuje spotřebiteli nebo obchodníkovi ukládat informace určené jemu osobně, a to způsobem vhodným pro jejich budoucí použití, po dobu přiměřenou jejich účelu, a který umožňuje reprodukci uložených informací v nezměněném stavu;
- 11) „objednávkovým formulářem“ se rozumí jakýkoli nástroj, v němž jsou stanoveny smluvní podmínky a jež má být podepsán spotřebitelem za účelem uzavření smlouvy uzavírané mimo obchodní prostory;
- 12) „produktem“ se rozumí zboží nebo služby včetně nemovitostí, práv a závazků;
- 13) „finanční službou“ se rozumí jakákoli služba bankovní, úvěrové, pojistné, osobní důchodové, investiční nebo platební povahy;
- 14) „náležitou profesionální péčí“ se rozumí úroveň zvláštních dovedností a péče, kterou lze od obchodníka ve vztahu ke spotřebiteli rozumně očekávat a která odpovídá poctivým obchodním praktikám a/nebo obecné zásadě dobré víry v oblasti obchodníkovy činnosti;
- 15) „dražbou“ se rozumí způsob prodeje, kdy obchodník nabízí zboží nebo služby prostřednictvím konkurenčního nabídkového řízení, jež může zahrnovat použití prostředků komunikace na dálku, a osoba, která podá nejvyšší nabídku, je zavázána k nákupu zboží nebo služeb. Transakce uzavřená na základě nabídky s pevně stanovenou cenou není dražbou, a to ani v případě, že spotřebitel má možnost uzavřít ji prostřednictvím nabídkového řízení;

- 16) „veřejnou dražbou“ se rozumí způsob prodeje, kdy obchodník nabízí zboží spotřebitelům, kteří se dražby osobně účastní nebo je jim dána možnost se jí osobně účastnit, prostřednictvím konkurenčního nabídkového řízení prováděného dražitelem, a osoba, která podá nejvyšší nabídku, je zavázána k nákupu zboží;
- 17) „výrobce“ se rozumí výrobce zboží, dovozce zboží na území Společenství nebo jakákoli jiná osoba, která se prohlásí za výrobce tím, že na zboží umístí své jméno, ochrannou známku nebo jiné rozlišovací označení;
- 18) „obchodní zárukou“ se rozumí jakýkoli závazek obchodníka nebo výrobce (dále jen „poskytovatel záruky“) vůči spotřebiteli spočívající v tom, že mu vrátí zaplacenou cenu nebo že zboží vymění, opraví nebo zařídí jeho servis, pokud zboží neodpovídá údajům uvedeným v záručním listě nebo v příslušné reklamě dostupné v době uzavření smlouvy nebo před jejím uzavřením;
- 19) „zprostředkovatelem“ se rozumí obchodník, který uzavírá smlouvu jménem spotřebitele nebo v jeho zastoupení;
- 20) „doplňkovou smlouvou“ se rozumí smlouva, na základě níž získává spotřebitel zboží nebo služby, které jsou předmětem smlouvy uzavřené na dálku nebo smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory, a toto zboží nebo služby jsou poskytnuty obchodníkem nebo třetí stranou na základě ujednání mezi uvedenou třetí stranou a obchodníkem.

Článek 3 Oblast působnosti

1. Tato směrnice se použije za podmínek a v rozsahu uvedeném v jejích ustanoveních na kupní smlouvy a smlouvy o poskytování služeb uzavírané mezi obchodníkem a spotřebitelem.
2. Tato směrnice se použije na finanční služby pouze tehdy, pokud jde o určité smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory, jak stanoví články 8 až 20, nepřiměřené smluvní podmínky, jak stanoví články 30 až 39, a obecná ustanovení, jak stanoví články 40 až 46, ve spojení s článkem 4 o úplné harmonizaci.
3. Na smlouvy, které spadají do oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/47/ES¹² a směrnice Rady 90/314/EHS¹³, se použijí pouze články 30 až 39 o právech spotřebitelů týkajících se nepřiměřených smluvních podmínek ve spojení s článkem 4 o úplné harmonizaci.
4. Články 5, 7, 9 a 11 nejsou dotčena ustanovení o požadavcích na informace obsažená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES¹⁴ a ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES¹⁵.

¹² Úř. věst. L 280, 29.10.1994, s. 83.

¹³ Úř. věst. L 158, 23.6.1990, s. 59.

¹⁴ Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36.

Článek 4
Úplná harmonizace

Členské státy nesmí v rámci svého vnitrostátního práva ponechat v platnosti ani zavádět ustanovení odchylná od ustanovení této směrnice, včetně více či méně přísných ustanovení za účelem zajištění odlišné úrovně ochrany spotřebitele.

Kapitola II

Informace pro spotřebitele

Článek 5
Obecné požadavky na informace

1. Před uzavřením jakékoli kupní smlouvy nebo smlouvy o poskytování služeb poskytne obchodník spotřebiteli tyto informace, pokud již nejsou patrné ze souvislosti:
 - a) hlavní znaky produktu v rozsahu odpovídajícím danému médiu a produktu;
 - b) zeměpisnou adresu a totožnost obchodníka, například jeho obchodní název, a případně adresu a totožnost obchodníka, v jehož zastoupení jedná;
 - c) cenu včetně daní, nebo pokud z povahy produktu vyplývá, že cenu nelze rozumně stanovit předem, způsob jejího výpočtu a případně i veškeré další poplatky za dopravu, dodání nebo poštovné, nebo pokud tyto poplatky nelze rozumně stanovit předem, skutečnost, že k ceně mohou být účtovány takové dodatečné poplatky;
 - d) podmínky platby, dodání, plnění a vyřizování reklamací a stížností, pokud se tyto podmínky odchyľují od požadavků náležité profesionální péče;
 - e) existenci případného práva odstoupit od smlouvy;
 - f) existenci a podmínky případného poprodejšího servisu a obchodních záruk;
 - g) případně dobu platnosti smlouvy nebo, pokud je smlouva uzavřena na dobu neurčitou, podmínky ukončení smlouvy;
 - h) případně minimální dobu trvání závazků spotřebitele vyplývajících ze smlouvy;
 - i) existenci záloh nebo jiných finančních záruk, které musí spotřebitel na žádost obchodníka zaplatit nebo poskytnout, a podmínky, které se na ně vztahují.

¹⁵ Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1.

2. V případě veřejné dražby mohou být informace uvedené v odst. 1 písm. b) nahrazeny zeměpisnou adresou a totožností dražitele.
3. Informace uvedené v odstavci 1 tvoří nedílnou součást kupní smlouvy či smlouvy o poskytování služeb.

Článek 6 Neposkytnutí informací

1. Jestliže obchodník nesplnil požadavky na informace o dalších poplatcích uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. c), spotřebitel tyto dodatečné poplatky neplatí.
2. Aniž je dotčen čl. 7 odst. 2 a články 13 a 42, důsledky jakéhokoli porušení článku 5 jsou stanoveny podle platného vnitrostátního práva. Členské státy ve svém vnitrostátním právu stanoví účinné smluvní opravné prostředky pro jakýkoli případ porušení článku 5.

Článek 7 Zvláštní požadavky na informace pro zprostředkovatele

1. Před uzavřením smlouvy sdělí zprostředkovatel spotřebiteli, že jedná jménem nebo v zastoupení jiného spotřebitele a že uzavíraná smlouva není považována za smlouvu mezi spotřebitelem a obchodníkem, ale za smlouvu mezi dvěma spotřebiteli, a proto nespadá do oblasti působnosti této směrnice.
2. Pokud zprostředkovatel nesplnil povinnost stanovenou v odstavci 1, považuje se jím uzavřená smlouva za smlouvu, kterou uzavřel svým jménem.
3. Tento článek se nepoužije na veřejné dražby.

Kapitola III

Informace pro spotřebitele a právo odstoupit od smlouvy v případě smluv uzavřených na dálku a smluv uzavřených mimo obchodní prostory

Článek 8 Oblast působnosti

Tato kapitola se použije na smlouvy uzavřené na dálku a na smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory.

Článek 9

Požadavky na informace v případě smluv uzavřených na dálku a smluv uzavřených mimo obchodní prostory

Pokud jde o smlouvy uzavřené na dálku a smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory, poskytne obchodník tyto informace, které tvoří nedílnou součást smlouvy:

- a) informace uvedené v člancích 5 a 7 a odchylně od čl. 5 odst. 1 písm. d) ve všech případech i podmínky platby, dodání a plnění;
- b) pokud se použije právo odstoupit od smlouvy, podmínky a postupy pro uplatnění uvedeného práva v souladu s přílohou I;
- c) adresu místa podnikání obchodníka, pokud se liší od jeho vlastní adresy, (a případně adresu obchodníka, v jehož zastoupení jedná), na kterou může spotřebitel zaslat případné stížnosti;
- d) případně existenci kodexů chování a způsob, jakým je lze získat;
- e) možnost případného využití smírného řešení sporu;
- f) skutečnost, že smlouva bude uzavřena s obchodníkem, a proto spotřebitel požívá ochrany, kterou mu zajišťuje tato směrnice.

Článek 10

Formální požadavky na smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory

1. V případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory jsou informace stanovené v článku 9 uvedeny v objednávkovém formuláři jasným a srozumitelným jazykem a jsou čitelné. Objednávkový formulář obsahuje standardní formulář pro odstoupení od smlouvy, který je uveden v části B přílohy I.
2. Smlouva uzavřená mimo obchodní prostory je platná pouze tehdy, pokud spotřebitel podepsal objednávkový formulář, a v případech, kdy objednávkový formulář není na papíře, obdržel kopii objednávkového formuláře na jiném trvalém nosiči.
3. Členské státy neukládají žádné jiné formální požadavky než ty, které jsou stanoveny v odstavcích 1 a 2.

Článek 11

Formální požadavky na smlouvy uzavřené na dálku

1. V případě smluv uzavřených na dálku jsou před uzavřením smlouvy spotřebiteli poskytnuty nebo zpřístupněny informace stanovené v čl. 9 písm. a) jasným a srozumitelným jazykem, jsou čitelné a jsou mu poskytnuty nebo zpřístupněny způsobem odpovídajícím použitému prostředku komunikace na dálku.
2. Jestliže obchodník spotřebiteli zatelefonuje za účelem uzavření smlouvy na dálku, sdělí mu svou totožnost a obchodní účel hovoru na začátku hovoru se spotřebitelem.

3. Pokud se smlouva uzavírá prostřednictvím nosiče, který poskytuje jen omezený prostor nebo čas pro uvedení informací, obchodník na tomto konkrétním nosiči před uzavřením takové smlouvy uvede přinejmenším informace o hlavních znacích produktu a o celkové ceně podle čl. 5 odst. 1 písm. a) a c). Ostatní informace podle článků 5 a 7 poskytne obchodník spotřebiteli vhodným způsobem v souladu s odstavcem 1.
4. Spotřebitel obdrží potvrzení veškerých informací uvedených v čl. 9 písm. a) až f) na trvalém nosiči v přiměřené lhůtě po uzavření jakékoli smlouvy uzavírané na dálku a nejpozději v okamžiku dodání zboží nebo v okamžiku, kdy začalo plnění služby, jestliže nebyly tyto informace spotřebiteli poskytnuty na trvalém nosiči již před uzavřením jakékoli smlouvy uzavírané na dálku.
5. členské státy neukládají žádné jiné formální požadavky než ty, které jsou stanoveny v odstavcích 1 až 4.

Článek 12

Délka a počátek lhůty pro odstoupení od smlouvy

1. Spotřebiteli je poskytnuta lhůta čtrnácti dnů pro odstoupení od smlouvy uzavřené na dálku nebo smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory bez uvedení důvodu.
2. V případě smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory počíná běžet lhůta pro odstoupení od smlouvy ode dne, kdy spotřebitel podepsal objednávkový formulář, nebo v případech, kdy objednávkový formulář není v tištěné podobě, v den, kdy obdržel kopii objednávkového formuláře na jiném trvalém nosiči.

V případě smlouvy uzavřené na dálku za účelem prodeje zboží počíná běžet lhůta pro odstoupení od smlouvy ode dne, kdy spotřebitel nebo jím určená třetí strana (jiná než dopravce) získá do fyzického držení veškeré objednané zboží.

V případě smlouvy uzavřené na dálku za účelem poskytnutí služeb počíná běžet lhůta pro odstoupení od smlouvy ode dne uzavření smlouvy.

3. Lhůta uvedená v odstavci 1 je dodržena tehdy, pokud spotřebitel zaslal sdělení o uplatnění práva odstoupit od smlouvy před koncem této lhůty.
4. členské státy nebrání stranám v plnění jejich závazků vyplývajících ze smlouvy během lhůty pro odstoupení od smlouvy.

Článek 13

Opomenutí informací o právu odstoupit od smlouvy

Pokud obchodník porušil ustanovení čl. 9 písm. b), čl. 10 odst. 1 a čl. 11 odst. 4 tím, že neposkytl spotřebiteli informace o právu odstoupit od smlouvy, uplyne lhůta pro odstoupení od smlouvy tři měsíce poté, co obchodník zcela splnil své závazky vyplývající ze smlouvy.

Článek 14
Uplatnění práva odstoupit od smlouvy

1. Spotřebitel informuje obchodníka o svém rozhodnutí odstoupit od smlouvy na trvalém nosiči buď prostřednictvím prohlášení formulovaného vlastními slovy a zaslání obchodníkovi nebo prostřednictvím standardního formuláře pro odstoupení od smlouvy, který je uveden v části B přílohy I.

Členské státy nestanoví žádné formální požadavky na tento standardní formulář pro odstoupení od smlouvy.

2. V případě smluv uzavřených na dálku přes internet může dát obchodník spotřebiteli kromě možností uvedených v odstavci 1 i možnost vyplnit a odeslat standardní formulář pro odstoupení od smlouvy elektronickou cestou na internetových stránkách obchodníka. V tomto případě obchodník neprodleně zašle spotřebiteli e-mailem potvrzení o přijetí takového odstoupení od smlouvy.

Článek 15
Účinky odstoupení od smlouvy

Uplatněním práva odstoupit od smlouvy jsou ukončeny závazky stran, pokud jde o:

- a) plnění smlouvy uzavřené na dálku nebo smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory nebo
- b) uzavření smlouvy mimo obchodní prostory v případech, kdy spotřebitel učinil nabídku.

Článek 16
Závazky obchodníka v případě odstoupení od smlouvy

1. Obchodník vrátí veškeré platby, které obdržel od spotřebitele, do třiceti dnů ode dne, kdy obdržel sdělení o odstoupení od smlouvy.
2. V případě kupních smluv může obchodník s vrácením plateb počkat do té doby, než zboží obdrží nebo vyzvedne zpět, nebo do té doby, než spotřebitel prokáže, že zboží odeslal zpět, podle toho, co nastane dříve.

Článek 17
Závazky spotřebitele v případě odstoupení od smlouvy

1. V případě kupních smluv, kdy se fyzické držení zboží přesunulo na spotřebitele nebo (na jeho žádost) na třetí stranu před uplynutím lhůty pro odstoupení od smlouvy, spotřebitel zašle zboží zpět nebo je předá obchodníkovi či osobě oprávněné obchodníkem k jeho převzetí do čtrnácti dnů ode dne, kdy obchodníkovi sdělil své odstoupení od smlouvy, pokud mu obchodník nenabídl, že si zboží sám vyzvedne.

Spotřebitel platí pouze přímé náklady na vrácení zboží, pokud obchodník nesouhlasil s převzetím těchto nákladů.

2. Spotřebitel odpovídá pouze za případné snížení hodnoty zboží v důsledku nakládání s tímto zbožím jiným způsobem, než je nutné k tomu, aby se ujistil o povaze a funkčnosti zboží. Není odpovědný za snížení hodnoty, pokud obchodník neposkytl informace o právu odstoupit od smlouvy podle čl. 9 písm. b). V případě smluv o poskytování služeb, na které se vztahuje právo odstoupit od smlouvy, nenese spotřebitel žádné náklady na služby provedené zcela nebo částečně během lhůty pro odstoupení od smlouvy.

Článek 18

Účinky uplatnění práva odstoupit od smlouvy v případě doplňkových smluv

1. Aniž je dotčen článek 15 směrnice 2008/48/ES, jestliže spotřebitel uplatní své právo odstoupit od smlouvy uzavřené na dálku nebo smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory v souladu s články 12 až 17, jsou veškeré doplňkové smlouvy automaticky ukončeny bez jakýchkoli nákladů pro spotřebitele.
2. Členské státy stanoví podrobná pravidla pro ukončení těchto smluv.

Článek 19

Výjimky z práva odstoupit od smlouvy

1. V případě smluv uzavřených na dálku se právo odstoupit od smlouvy nepoužije, pokud jde o:
 - a) služby, jejichž plnění začalo s předchozím výslovným souhlasem spotřebitele před uplynutím čtrnáctidenní lhůty uvedené v článku 12;
 - b) dodání zboží nebo služeb, jejichž cena závisí na kolísání cen na finančním trhu, které obchodník nemůže ovlivnit;
 - c) dodání zboží upraveného podle požadavků spotřebitele nebo zboží přizpůsobeného osobním potřebám nebo zboží, které snadno podléhá zkáze nebo má krátkou dobu spotřeby;
 - d) dodávku vína, jehož cena byla sjednána v době uzavření kupní smlouvy a jež může být dodáno až po uplynutí lhůty stanovené v čl. 22 odst. 1 a jeho skutečná cena závisí na kolísání cen na trhu, které obchodník nemůže ovlivnit;
 - e) dodání audio- nebo videozáznamů nebo počítačových programů v originálních obalech, které byly spotřebitelem porušeny;
 - f) dodání novin, periodik a časopisů;
 - g) poskytování sázkových a loterijních služeb;
 - h) smlouvy uzavřené při dražbě.

2. V případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory se právo odstoupit od smlouvy nepoužije, pokud jde o:
 - a) smlouvy o dodání potravin, nápojů nebo jiného zboží, které je určeno pro běžnou spotřebu v domácnosti, spotřebitel si je předem vybral s využitím prostředku komunikace na dálku a bylo fyzicky doručeno ke spotřebiteli domů, do místa jeho bydliště nebo na jeho pracoviště obchodníkem, jenž obvykle toto zboží prodává ve svých obchodních prostorách;
 - b) smlouvy, u nichž spotřebitel požádal obchodníka o jejich bezprostřední plnění za účelem vyřešení bezprostřední nouzové situace; pokud při této příležitosti obchodník poskytne nebo prodá další zboží nebo další služby jiné než ty, které jsou nezbytně nutné k řešení bezprostřední nouzové situace spotřebitele, právo odstoupit od smlouvy se na uvedené další služby nebo zboží použije;
 - c) smlouvy, u nichž spotřebitel výslovně požádal obchodníka prostřednictvím prostředků komunikace na dálku o to, aby jej navštívil doma za účelem opravy nebo provedení údržby jeho majetku; pokud při této příležitosti obchodník poskytne další služby jiné než ty, které si zákazník výslovně vyžádal, nebo zboží jiné než náhradní díly nutné k údržbě majetku nebo k provedení oprav, právo odstoupit od smlouvy se na uvedené další služby nebo zboží použije.
3. Strany se můžou dohodnout neuplatnit odstavce 1 a 2.

Článek 20

Výjimky pro smlouvy uzavřené na dálku a smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory

1. Články 8 až 19 se nepoužijí na smlouvy uzavřené na dálku a smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory:
 - a) které se týkají prodeje nemovitosti nebo jiných práv k nemovitostem s výjimkou nájmu a prací souvisejících s nemovitostí;
 - b) uzavřené při použití prodejních automatů nebo automatizovaných obchodních prostor;
 - c) uzavřené s provozovateli telekomunikací za použití veřejných placených telefonů;
 - d) týkající se dodání potravin a nápojů obchodníkem, který podniká časté a pravidelné prodejní objížďky v blízkosti svých obchodních prostor.
2. Články 8 až 19 se nepoužijí na smlouvy uzavřené mimo obchodní prostory týkající se:
 - a) pojištění;

- b) finančních služeb, jejichž cena závisí na kolísání cen na finančním trhu, které obchodník nemůže ovlivnit a ke kterým může dojít během lhůty pro odstoupení od smlouvy uvedené v čl. 6 odst. 2 písm. a) směrnice 2002/65/ES¹⁶, a
 - c) úvěru, který spadá do oblasti působnosti směrnice 2008/48/ES.
3. Články 8 až 19 se nepoužijí na smlouvy uzavřené na dálku o poskytování ubytovacích a přepravních služeb, pronájmu vozidel, stravovacích nebo zábavních služeb v případě smluv, v nichž je stanoveno konkrétní datum nebo lhůta plnění.

Kapitola IV

Další práva spotřebitelů v oblasti kupních smluv

Článek 21 Oblast působnosti

1. Tato kapitola se použije na kupní smlouvy. Aniž je dotčen čl. 24 odst. 5, pokud se jedná o smlouvu se smíšeným účelem, jejímž předmětem je jak zboží, tak služby, použije se tato kapitola pouze na zboží.
2. Tato kapitola se použije rovněž na smlouvy o dodání zboží, které je nutno sestavit nebo vyrobit.
3. Tato kapitola se nepoužije na náhradní díly, které obchodník vyměnil v rámci nápravy rozporu se smlouvou opravou zboží podle článku 26.
4. Členské státy se mohou rozhodnout nepoužít tuto kapitolu na prodej použitého zboží při veřejných dražbách.

Článek 22 Dodání

1. Pokud se strany nedohodly jinak, obchodník dodá zboží tak, že převede zboží do fyzického držení spotřebitele nebo třetí strany (jiné než dopravce) určené spotřebitelem nejpozději do třiceti dnů ode dne uzavření smlouvy.
2. Nesplní-li obchodník své povinnosti ohledně dodání, spotřebitel má nárok na vrácení všech částek, které zaplatil, do sedmi dnů od data dodání stanoveného v odstavci 1.

¹⁶ Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16.

Článek 23
Přechod rizika

1. Riziko ztráty nebo poškození zboží přechází na spotřebitele v okamžiku, kdy on sám nebo třetí strana (jiná než dopravce) určená spotřebitelem získá zboží do fyzického držení.
2. Riziko uvedené v odstavci 1 přechází na spotřebitele v termínu dodání dohodnutém stranami, jestliže spotřebitel nebo třetí strana (jiná než dopravce) určená spotřebitelem nepodnikla odpovídající kroky pro získání zboží do fyzického držení.

Článek 24
Soulad se smlouvou

1. Obchodník dodá zboží v souladu s kupní smlouvou.
2. Zboží se považuje za dodané v souladu se smlouvou, jestliže splňuje tyto podmínky:
 - a) souhlasí s popisem uvedeným obchodníkem a má vlastnosti zboží, které obchodník spotřebiteli předvedl ve formě vzorku nebo modelu;
 - b) hodí se ke konkrétnímu účelu, pro který je spotřebitel požadoval, o němž obchodníka informoval v době uzavření smlouvy a s nímž obchodník souhlasil;
 - c) hodí se k účelům, ke kterým se zboží tohoto druhu obvykle používá, nebo
 - d) vykazuje jakost a vlastnosti, které jsou obvyklé u zboží tohoto druhu a které může spotřebitel rozumně očekávat podle charakteru zboží a rovněž zejména na základě veřejného vyjádření v reklamě nebo na etiketách obchodníka, výrobce nebo jeho zástupce o konkrétních vlastnostech zboží.
3. Ve smyslu tohoto článku se nejedná o rozpor se smlouvou v případě, že spotřebitel v okamžiku uzavření smlouvy věděl o rozporu se smlouvou nebo pokud o něm rozumně musel vědět nebo pokud byl rozpor se smlouvou způsoben materiálem dodaným spotřebitelem.
4. Obchodník není vázán veřejným vyjádřením uvedeným v odst. 2 písm. d), jestliže prokáže, že došlo k některé z těchto situací:
 - a) dotyčné vyjádření neznal a rozumně znát nemohl;
 - b) dotyčné vyjádření bylo v době uzavření smlouvy opraveno;
 - c) rozhodnutí o koupi nemohlo být dotyčným vyjádřením ovlivněno.
5. Jakýkoli rozpor se smlouvou mající původ v nesprávné montáži zboží se považuje za rozpor zboží se smlouvou v případě, že montáž byla součástí kupní smlouvy a byla prováděna obchodníkem nebo na jeho odpovědnost. To platí i v případě, že bylo zboží určené k montáži namontováno spotřebitelem a k nesprávné montáži došlo v důsledku chyby v návodu k montáži.

Článek 25
Práva – odpovědnost za rozpor se smlouvou

Obchodník odpovídá spotřebiteli za každý rozpor se smlouvou existující v okamžiku přechodu rizika na spotřebitele.

Článek 26
Náprava rozporu se smlouvou

1. Jak je stanoveno v odstavcích 2 až 5, pokud je zboží v rozporu se smlouvou, spotřebitel má nárok na:
 - a) nápravu rozporu se smlouvou opravou zboží nebo jeho nahrazením;
 - b) snížení ceny;
 - c) odstoupení od smlouvy.
2. Obchodník napraví rozpor se smlouvou opravou zboží nebo jeho nahrazením podle svého uvážení.
3. Pokud obchodník prokáže, že náprava rozporu se smlouvou opravou zboží nebo nahrazením je nepřijatelná, nemožná nebo by pro něj představovala nepřiměřenou zátěž, spotřebitel si může zvolit mezi snížením ceny a odstoupením od smlouvy. Zátěž je pro obchodníka nepřiměřená tehdy, když mu způsobí náklady, které jsou ve srovnání se snížením ceny nebo odstoupením od smlouvy nadměrné, s přihlédnutím k tomu, jakou hodnotu by mělo zboží v souladu se smlouvou, a k závažnosti rozporu se smlouvou.

Spotřebitel smí odstoupit od smlouvy pouze tehdy, pokud rozpor se smlouvou není nevýznamný.
4. Spotřebitel smí usilovat o jakoukoli nápravu uvedenou v odstavci 1, když dojde k jedné z těchto situací:
 - a) obchodník implicitně nebo explicitně odmítl napravit rozpor se smlouvou;
 - b) obchodník nenapravit rozpor se smlouvou v přiměřené lhůtě;
 - c) obchodník se pokusil napravit rozpor se smlouvou a způsobil přitom spotřebiteli značné obtíže;
 - d) tatáž vada se objevila během krátké doby více než jednou.
5. Značné obtíže pro spotřebitele a přiměřená lhůta nutná pro obchodníka k tomu, aby napravit rozpor se smlouvou, se posuzují s přihlédnutím k povaze zboží nebo k účelu, za jakým si spotřebitel toto zboží pořídil, jak je uvedeno v čl. 24 odst. 2 písm. b).

Článek 27
Náklady a škody

1. Spotřebitel má nárok na bezplatnou nápravu rozporu se smlouvou.
2. Aniž jsou dotčena ustanovení této kapitoly, spotřebitel může požadovat náhradu za veškeré škody, které nebyly napraveny podle článku 26.

Článek 28
Lhůty a důkazní břemeno

1. Obchodník je podle článku 25 odpovědný v případě, že se rozpor se smlouvou projeví ve lhůtě dvou let od přechodu rizika na spotřebitele.
2. Jestliže obchodník sjednal nápravu rozporu se smlouvou nahrazením zboží, je podle článku 25 odpovědný, pokud se rozpor se smlouvou projeví ve lhůtě dvou let od okamžiku, kdy spotřebitel nebo třetí strana (jiná než dopravce) určená spotřebitelem získala nahrazené zboží do fyzického držení.
3. V případě již použitého zboží se obchodník a spotřebitel mohou dohodnout na kratší záruční lhůtě, která nesmí být kratší než jeden rok.
4. Aby mohl spotřebitel využít svých práv podle článku 25, informuje obchodníka o rozporu se smlouvou do dvou měsíců ode dne, kdy rozpor se smlouvou zjistil.
5. Jestliže nebyl prokázán opak, předpokládá se, že rozpor se smlouvou, který se projeví v průběhu šesti měsíců od přechodu rizika na spotřebitele, existoval již v uvedeném okamžiku, pokud tato domněnka není neslučitelná s charakterem zboží nebo s povahou rozporu se smlouvou.

Článek 29
Obchodní záruky

1. Obchodní záruka je pro poskytovatele záruky závazná na základě podmínek stanovených v záručním listě. Jestliže záruční list neexistuje, obchodní záruka je závazná na základě podmínek stanovených v oznámení o obchodní záruce.
2. Záruční list je vyhotoven v jasném a srozumitelném jazyce a je čitelný. Obsahuje:
 - a) práva spotřebitele stanovená v článku 26 a jasné prohlášení, že uvedená práva nejsou obchodní zárukou dotčena;
 - b) uvedení toho, co je obsahem obchodní záruky a podmínky pro její uplatnění, zejména trvání, místní působnost záruky a jméno a adresu poskytovatele záruky;
 - c) aniž jsou dotčeny články 32 a 35 a příloha III bod 1 písm. j), případně údaj o tom, že obchodní záruka není přenositelná na dalšího kupujícího.

3. Na žádost spotřebitele mu obchodník dá k dispozici záruční list na trvalém nosiči.
4. Nedodržením ustanovení odstavce 2 nebo 3 není dotčena platnost záruky.

Kapitola V

Práva spotřebitelů týkající se smluvních podmínek

Článek 30 Oblast působnosti

1. Tato kapitola se použije na smluvní podmínky předem formulované obchodníkem nebo třetí stranou, s nimiž spotřebitel souhlasil, aniž měl možnost ovlivnit jejich obsah, zejména v případech, kdy jsou tyto smluvní podmínky součástí předem sepsané běžné smlouvy.
2. Skutečnost, že spotřebitel měl možnost ovlivnit obsah určitých aspektů smluvních podmínek nebo jednu konkrétní podmínku, nevylučuje použití této kapitoly na ostatní smluvní podmínky, které tvoří součást smlouvy.
3. Tato kapitola se nepoužije na smluvní podmínky, které odrážejí závazná právní ustanovení, která jsou v souladu s právem Společenství, nebo ustanovení či zásady mezinárodních úmluv, jejichž stranami jsou členské státy nebo Společenství.

Článek 31 Požadavky na transparentnost smluvních podmínek

1. Smluvní podmínky jsou formulovány jasným a srozumitelným jazykem a jsou čitelné.
2. Smluvní podmínky jsou spotřebiteli dány k dispozici takovým způsobem, aby měl skutečně možnost seznámit se s nimi před uzavřením smlouvy s náležitým ohledem na použité komunikační prostředky.
3. Obchodník si vyžádá výslovný souhlas spotřebitele pro každou dodatečnou platbu kromě předpokládané úhrady za hlavní smluvní závazek obchodníka. Pokud obchodník tento výslovný souhlas spotřebitele neobdržel, ale podsunul mu jej pomocí předem nastavených možností, které musí spotřebitel zamítnout, aby se vyhnul dodatečné platbě, má spotřebitel nárok na vrácení této platby.
4. Členské státy nestanoví žádné prezentační požadavky týkající se způsobu, jakým jsou smluvní podmínky formulovány nebo zpřístupněny spotřebiteli.

Článek 32

Obecné zásady

1. Členské státy zajistí, aby smluvní podmínka, která není obsahem přílohy II nebo III, byla považována za nepřiměřenou, jestliže v rozporu s požadavkem přiměřenosti způsobuje významnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran, které vyplývají ze smlouvy, v neprospěch spotřebitele.
2. Aniž jsou dotčeny články 34 a 38, posuzuje se nepřiměřenost smluvní podmínky s ohledem na charakter produktů, pro které byla smlouva uzavřena, a s odvoláním na všechny okolnosti v době uzavření smlouvy, které uzavření smlouvy provázely, a na všechny další podmínky této smlouvy nebo jiné smlouvy, ze kterých tato smlouva vychází. Při posuzování přiměřenosti smluvní podmínky přihlíží příslušný vnitrostátní orgán rovněž ke způsobu, jakým byla smlouva vyhotovena a dána obchodníkem spotřebiteli k dispozici podle článku 31.
3. Odstavce 1 a 2 se nepoužijí na posouzení hlavního předmětu smlouvy ani na přiměřenost předpokládané úhrady za hlavní smluvní závazek obchodníka, jestliže obchodník dodržel všechna ustanovení článku 31.

Článek 33

Důkazní břemeno

Jestliže obchodník tvrdí, že určitá podmínka byla individuálně sjednána, je povinen o tom předložit důkaz.

Článek 34

Podmínky považované za nepřiměřené za všech okolností

Členské státy zajistí, aby smluvní podmínky uvedené na seznamu v příloze II byly považovány za nepřiměřené za všech okolností. Uvedený seznam smluvních podmínek platí ve všech členských státech a smí být změněn pouze v souladu s čl. 39 odst. 2 a článkem 40.

Článek 35

Podmínky, jež jsou považovány za nepřiměřené

Členské státy zajistí, aby smluvní podmínky uvedené na seznamu v příloze III bodě 1 byly považovány za nepřiměřené, pokud obchodník neprokáže, že tyto smluvní podmínky jsou přiměřené v souladu s článkem 32. Uvedený seznam smluvních podmínek platí ve všech členských státech a smí být změněn pouze v souladu s čl. 39 odst. 2 a článkem 40.

Článek 36

Výklad podmínek

1. Při pochybnosti o významu některé podmínky má převahu výklad, který je pro spotřebitele nejvýhodnější.

2. Tento článek se nepoužije v souvislosti s postupy stanovenými v čl. 38 odst. 2.

Článek 37

Účinky nepřiměřených smluvních podmínek

Nepřiměřené smluvní podmínky nejsou pro spotřebitele závazné. Smlouva je pro strany nadále závazná, pokud může nadále platit i bez těchto nepřiměřených podmínek.

Článek 38

Prosazování práva v souvislosti s nepřiměřenými smluvními podmínkami

1. Členské státy zajistí, aby v zájmu spotřebitelů a konkurentů existovaly přiměřené a účinné prostředky zabraňující dalšímu používání nepřiměřených podmínek ve smlouvách, které uzavírají obchodníci se spotřebiteli.
2. Zejména osoby či organizace, které mají na základě vnitrostátního práva oprávněný zájem na ochraně spotřebitelů, mohou podat žalobu u soudu nebo správních orgánů, aby rozhodly, zda jsou smluvní podmínky navržené k obecnému použití nepřiměřené.
3. Členské státy umožní soudům nebo správním orgánům používat vhodné a účinné prostředky zabraňující obchodníkům v dalším používání podmínek, které byly shledány nepřiměřenými.
4. Členské státy zajistí, aby právní kroky uvedené v odstavcích 2 a 3 mohly být použity samostatně nebo společně, v závislosti na vnitrostátním procesním právu, proti určitému počtu obchodníků působících ve stejném hospodářském odvětví nebo proti jejich sdružení, která používají tytéž obecné smluvní podmínky nebo podobné podmínky nebo jejich používání doporučují.

Článek 39

Přezkum podmínek v přílohách II a III

1. Členské státy oznámí Komisi podmínky, které byly shledány příslušnými vnitrostátními orgány za nepřiměřené a které považují za významné pro účely změny této směrnice, jak je stanoveno v odstavci 2.
2. S ohledem na oznámení obdržena podle odstavce 1 změní Komise přílohy II a III. Uvedená opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků této směrnice, se přijmou regulativním postupem s kontrolou uvedeným v čl. 40 odst. 2.

Kapitola VI

Obecná ustanovení

Článek 40 *Výbor*

1. Komisi je nápomocen Výbor pro nepřiměřené podmínky ve spotřebitelských smlouvách (dále jen „výbor“).
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES¹⁷ s ohledem na článek 8 uvedeného rozhodnutí.

Článek 41 *Prosazování*

1. Členské státy zajistí, aby existovaly přiměřené a účinné prostředky pro zajištění dodržování této směrnice.
2. Prostředky uvedené v odstavci 1 zahrnují opatření, jejichž prostřednictvím může jeden nebo několik níže uvedených orgánů určených na základě vnitrostátního práva dát podnět k zahájení soudního řízení nebo řízení před příslušnými správními orgány za účelem zajištění používání vnitrostátních právních předpisů k provádění této směrnice:
 - a) orgány veřejné správy nebo jejich zástupci;
 - b) organizace spotřebitelů s oprávněným zájmem na ochraně spotřebitelů;
 - c) profesní organizace, které mají oprávněný zájem.

Článek 42 *Sankce*

1. Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice a přijmou všechna nezbytná opatření k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.
2. Členské státy oznámí tyto předpisy Komisi nejpozději do data uvedeného v článku 46 a neprodleně jí oznámí jakékoliv následné změny, které se jich týkají.

¹⁷ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 2006/512/ES (Úř. věst. L 200, 22.7.2006, s. 11).

Článek 43
Kogentní povaha směrnice

Pokud je rozhodné právo pro smlouvu právem členského státu, spotřebitelé se nesmí vzdát práv, která pro ně vyplývají z této směrnice.

Článek 44
Informace

Členské státy přijmou vhodná opatření k informování spotřebitelů o vnitrostátních právních předpisech, kterými se provádí tato směrnice, a případně vyzvou obchodníky a držitele kodexu, aby informovali spotřebitele o svých kodexech chování.

Článek 45
Setrvačný prodej

Spotřebitel nemusí poskytnout žádnou úhradu v případech nevyžádaného dodání produktu, jak je stanoveno v čl. 5 odst. 5 a v příloze I bodě 29 směrnice 2005/29/ES. Neexistenci odpovědi ze strany spotřebitele po takovém nevyžádaném dodání nelze považovat za souhlas.

Článek 46
Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do [osmnácti měsíců od vstupu této směrnice v platnost]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

Budou tyto předpisy používat od [dvou let od jejího vstupu v platnost].

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Kapitola VII
Závěrečná ustanovení

Článek 47
Zrušení

Směrnice 85/577/EHS, 93/13/EHS a 97/7/ES a směrnice 1999/44/ES ve znění směrnic uvedených v příloze IV se zrušují.

Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze V.

*Článek 48
Přezkum*

Komise provede přezkum této směrnice a podá o něm zprávu Evropskému parlamentu a Radě nejpozději do [vložte totéž datum jako v čl. 46 odst. 1 druhém pododstavci + pět let].

V případě potřeby předloží návrhy na přizpůsobení směrnice vývoji v dané oblasti. Komise si může vyžádat informace od členských států.

*Článek 49
Vstup v platnost*

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

*Článek 50
Určení*

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne.

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*

PŘÍLOHA I
INFORMACE O UPLATŇOVÁNÍ PRÁVA ODSTOUPIT OD SMLOUVY

A. Informace, které musí být uvedeny ve formuláři pro odstoupení od smlouvy

1. Jméno, zeměpisná adresa a e-mailová adresa obchodníka, jemuž musí být formulář pro odstoupení od smlouvy zaslán.
2. Upozornění na to, že spotřebitel má právo odstoupit od smlouvy a že toto právo může uplatnit tak, že formulář pro odstoupení od smlouvy uvedený níže zašle na trvalém nosiči obchodníkovi uvedenému v odstavci 1:
 - a) u smluv uzavřených mimo obchodní prostory do čtrnácti dnů ode dne, kdy podepsal objednávkový formulář;
 - b) u kupních smluv uzavřených na dálku do čtrnácti dnů ode dne, kdy spotřebitel nebo jím určená třetí strana (jiná než dopravce) získal zboží do fyzického držení;
 - c) u smluv o poskytování služeb uzavřených na dálku:
 - do čtrnácti dnů od uzavření smlouvy, pokud spotřebitel nedal svůj předchozí výslovný souhlas k tomu, aby plnění smlouvy začalo před uplynutím této čtrnáctidenní lhůty;
 - do dne, kdy začíná plnění smlouvy, pokud spotřebitel dal svůj předchozí výslovný souhlas k tomu, aby plnění smlouvy začalo před uplynutím této čtrnáctidenní lhůty.
3. U všech kupních smluv upozornění informující spotřebitele o lhůtách pro zaslání zboží zpět obchodníkovi, o jeho formách a o podmínkách vrácení plateb v souladu s článkem 16 a čl. 17 odst. 2.
4. U smluv uzavřených na dálku přes internet upozornění na to, že spotřebitel může vyplnit a odeslat standardní formulář pro odstoupení od smlouvy elektronickou cestou na internetových stránkách obchodníka a že od obchodníka neprodleně obdrží e-mailem potvrzení o přijetí takového odstoupení od smlouvy.
5. Upozornění na to, že spotřebitel může použít formulář pro odstoupení od smlouvy uvedený v části B.

B. Vzorový formulář pro odstoupení od smlouvy

(vyplňte tento formulář a pošlete jej zpět pouze v případě, že chcete odstoupit od smlouvy)

- Adresát:
- Oznamuji/oznamujeme*, že tímto odstupuji/odstupujeme* od smlouvy o nákupu tohoto zboží* / o poskytnutí těchto služeb*
- Datum objednání* / datum obdržení*

- Jméno spotřebitele/spotřebitelů
- Adresa spotřebitele/spotřebitelů
- Podpis spotřebitele/spotřebitelů (pouze pokud je tento formulář zasílán písemnou formou)
- Datum

*Nehodící se škrtněte.

PŘÍLOHA II

SMLUVNÍ PODMÍNKY, JEŽ JSOU ZA VŠECH OKOLNOSTÍ POVAŽOVÁNY ZA NEPŘIMĚŘENÉ

Smluvní podmínky jsou nepřiměřené za všech okolností, jestliže jejich cílem nebo důsledkem je:

- a) vyloučení nebo omezení odpovědnosti obchodníka za smrt spotřebitele nebo újmu na jeho zdraví způsobené jednáním nebo opomenutím uvedeného obchodníka;
- b) omezení povinnosti obchodníka dodržovat závazky, na které přistoupili jeho zástupci, nebo podmiňování těchto závazků dodržáním zvláštní podmínky, kterou může ovlivnit výhradně obchodník;
- c) zbavení spotřebitele práva podat žalobu nebo použít jiný opravný prostředek, zejména požadovat na spotřebiteli, aby předkládal spory výlučně rozhodčímu soudu, na který se nevztahují ustanovení právních předpisů, nebo bránění v uplatňování tohoto práva;
- d) omezování důkazů, které má spotřebitel k dispozici, nebo ukládání důkazního břemene, které by podle rozhodného práva měl nést obchodník, na spotřebitele;
- e) vyhrazení práva obchodníkovi určovat, zda je dodané zboží nebo zda jsou poskytnuté služby v souladu se smlouvou, nebo vyhrazení výlučného práva obchodníkovi vykládat jakoukoli podmínku smlouvy.

PŘÍLOHA III

SMLUVNÍ PODMÍNKY, JEŽ JSOU POVAŽOVÁNY ZA NEPŘÍMĚŘENÉ

1. Smluvní podmínky jsou považovány za nepřiměřené, jestliže jejich cílem nebo důsledkem je:
 - a) vyloučení nebo omezení práv spotřebitele vůči obchodníkovi nebo jiné straně v případě úplného nebo částečného nesplnění nebo nedostatečného splnění některého ze závazků vyplývajících ze smlouvy obchodníkem, včetně práv spotřebitele vyrovnat dluh, který má u obchodníka, případnou pohledávkou spotřebitele vůči němu;
 - b) umožnění obchodníkovi ponechat si částku zaplacenou spotřebitelem pro případ, že spotřebitel neuzavře nebo nedodrží smlouvu, aniž má spotřebitel právo na náhradu této částky v případě, že obchodník neuzavře nebo nedodrží smlouvu;
 - c) požadavek, aby spotřebitel, který nesplnil své závazky, platil náhradu škody, která výrazně převyšuje újmu způsobenou obchodníkovi;
 - d) umožnění obchodníkovi libovolně ukončit smlouvu, aniž totéž právo přísluší spotřebiteli;
 - e) umožnění obchodníkovi ukončit smlouvu na dobu neurčitou bez patřičné výpovědní lhůty, s výjimkou případů, kdy spotřebitel závažným způsobem smlouvu porušil;
 - f) automatické obnovení smlouvy na dobu určitou, pokud se spotřebitel nevyjádřil jinak a pokud spotřebitel musí dodržet dlouhou výpovědní lhůtu pro ukončení smlouvy na konci každé lhůty pro obnovení;
 - g) umožnění obchodníkovi zvýšit cenu dohodnutou se spotřebitelem v době uzavření smlouvy, aniž by měl spotřebitel právo smlouvu ukončit;
 - h) povinnost spotřebitele splnit všechny své závazky i v případě, že obchodník všechny své závazky nesplnil;
 - i) umožnění obchodníkovi převést své závazky vyplývající ze smlouvy bez souhlasu spotřebitele;
 - j) omezení práva spotřebitele na další prodej zboží omezením přenositelnosti obchodní záruky poskytované obchodníkem;
 - k) umožnění obchodníkovi jednostranně měnit podmínky smlouvy, mimo jiné i vlastnosti produktu nebo služby;
 - l) jednostranná změna smluvních podmínek, které byly spotřebiteli dány k dispozici na trvalém nosiči, prostřednictvím on-line smluvních podmínek, ke kterým spotřebitel nedal souhlas.

2. Bod 1 písm. e) se nepoužije na podmínky, na základě nichž si poskytovatel finančních služeb vyhrazuje právo jednostranně ukončit smlouvu na dobu neurčitou bez výpovědní lhůty, pokud má povinnost o tom neprodleně informovat druhou smluvní stranu nebo strany.
3. Bod 1 písm. g) se nepoužije na:
 - a) obchody s převoditelnými cennými papíry, finančními nástroji a s jinými produkty nebo službami, u nichž je cena závislá na kotaci či indexu burzy cenných papírů nebo tržní sazbě, na které nemá obchodník žádný vliv;
 - b) smlouvy o nákupu nebo prodeji cizí měny, cestovních šeků nebo mezinárodních peněžních poukázek vystavených v cizí měně;
 - c) doložky o indexaci cen, pokud je zákon připouští, za předpokladu, že způsob, kterým se ceny mění, je výslovně popsán.
4. Bod 1 písm. k) se nepoužije na:
 - a) podmínky, na základě nichž si poskytovatel finančních služeb vyhrazuje právo bez předchozího oznámení změnit úrokovou sazbu, kterou má platit spotřebitel nebo která má být spotřebiteli placena, nebo částku jiných poplatků za finanční služby, v případě, kdy je k tomu pádný důvod, za předpokladu, že se po poskytovateli vyžaduje, aby při nejbližší příležitosti informoval druhou smluvní stranu nebo strany, a že tato strana nebo strany mají možnost vypovědět smlouvu okamžitě;
 - b) obchody s převoditelnými cennými papíry, finančními nástroji a s jinými produkty nebo službami, u nichž je cena závislá na kotaci či indexu burzy cenných papírů nebo tržní sazbě, na které nemá obchodník žádný vliv;
 - c) smlouvy o nákupu nebo prodeji cizí měny, cestovních šeků nebo mezinárodních peněžních poukázek vystavených v cizí měně;
 - d) podmínky, na základě nichž si obchodník vyhrazuje právo jednostranně měnit podmínky smlouvy na dobu neurčitou, pokud má povinnost o tom spotřebitele patřičně informovat a pokud má spotřebitel možnost smlouvu ukončit.

PŘÍLOHA IV
Zrušené směrnice a seznam jejich následných změn
(uvedené v článku 47)

Směrnice Rady 85/577/EHS ze dne 20. prosince 1985 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory Úř. věst. L 372, 31.12.1985, s. 31.

Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES Úř. věst. L 144, 4.6.1997, s. 19.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 29.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES Úř. věst. L 171, 7.7.1999, s. 12.

PŘÍLOHA V

SROVNÁVACÍ TABULKA

Dosavadní číslování směrnice Rady 85/577/EHS ze dne 20. prosince 1985 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory	Dosavadní číslování směrnice 1993/13/ES o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách	Dosavadní číslování směrnice Evropského parlamentu a Rady 1997/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku	Dosavadní číslování směrnice 1999/44/ES o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží	Nové číslování v této směrnici
Článek 1 ¹⁸				
	Čl. 1 odst. 1 ¹⁹			
	Čl. 1 odst. 2 (nahrazen)			Čl. 30 odst. 3
		Článek 1 ²⁰		
			Čl. 1 odst. 1 ²¹	
			Čl. 1 odst. 2 písm. a) (nahrazeno)	Čl. 2 bod 1
			Čl. 1 odst. 2 písm. b) ²²	Čl. 2 bod 4
				Čl. 21 odst. 3
			Čl. 1 odst. 2 písm. c)	Čl. 2 bod 2

¹⁸ Věcně nahrazen článkem 3 a článkem 8 ve spojení s čl. 2 bodem 8.

¹⁹ Věcně nahrazen článkem 1.

²⁰ Věcně nahrazen článkem 1.

²¹ Věcně nahrazen článkem 1.

²² Věcně nahrazen článkem 21 odst. 4.

Dosavadní číslování směrnice Rady 85/577/EHS ze dne 20. prosince 1985 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory	Dosavadní číslování směrnice 1993/13/ES o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách	Dosavadní číslování směrnice Evropského parlamentu a Rady 1997/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku	Dosavadní číslování směrnice 1999/44/ES o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží	Nové číslování v této směrnici
			Čl. 1 odst. 2 písm. d)	Čl. 2 bod 18
			Čl. 1 odst. 2 písm. e) (nahrazeno)	Čl. 2 bod 19
			Čl. 1 odst. 2 písm. f)	Zrušeno
			Čl. 1 odst. 3 (nahrazen)	Čl. 21 odst. 4
			Čl. 1 odst. 4	Čl. 21 odst. 2
Článek 2 (nahrazen)				Čl. 2 bod 1
				Čl. 2 bod 2
	Čl. 2 písm. a)			Zrušeno
	Čl. 2 písm. b) (nahrazeno)			Čl. 2 bod 1
	Čl. 2 písm. c) (nahrazeno)			Čl. 2 bod 2
		Čl. 2 odst. 1 (nahrazen)		Čl. 2 bod 6
		Čl. 2 odst. 2 (nahrazen)		Čl. 2 bod 1

Dosavadní číslování směrnice Rady 85/577/EHS ze dne 20. prosince 1985 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory	Dosavadní číslování směrnice 1993/13/ES o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách	Dosavadní číslování směrnice Evropského parlamentu a Rady 1997/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku	Dosavadní číslování směrnice 1999/44/ES o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží	Nové číslování v této směrnici
		Čl. 2 odst. 3 (nahrazen)		Čl. 2 bod 2
		Čl. 2 odst. 4 první věta (nahrazena)		Čl. 2 bod 7
		Čl. 2 odst. 4 druhá věta		Zrušeno
		Čl. 2 odst. 5		Zrušeno
			Čl. 2 odst. 1	Čl. 24 odst. 1
				Článek 22
			Čl. 2 odst. 2	Čl. 24 odst. 2
			Čl. 2 odst. 3	Čl. 24 odst. 3
			Čl. 2 odst. 4	Čl. 24 odst. 4
			Čl. 2 odst. 5	Čl. 24 odst. 5
Čl. 3 odst. 1				Zrušeno

Dosavadní číslování směrnice Rady 85/577/EHS ze dne 20. prosince 1985 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory	Dosavadní číslování směrnice 1993/13/ES o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách	Dosavadní číslování směrnice Evropského parlamentu a Rady 1997/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku	Dosavadní číslování směrnice 1999/44/ES o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží	Nové číslování v této směrnici
Čl. 3 odst. 2 písm. a) (nahrazeno)				Čl. 20 odst. 1 písm. a)
Čl. 3 odst. 2 písm. b) (nahrazeno)				Čl. 20 odst. 1 písm. d)
Čl. 3 odst. 2 písm. c) (nahrazeno)				Čl. 12 odst. 2
Čl. 3 odst. 2 písm. d)				Čl. 20 odst. 2 písm. a)
Čl. 3 odst. 2 písm. e)				Čl. 20 odst. 2 písm. b)
Čl. 3 odst. 3 ²³				
	Čl. 3 odst. 1			Čl. 32 odst. 1 ²⁴
	Čl. 3 odst. 2 první pododstavec (nahrazen)			Čl. 30 odst. 1

²³ Věcně nahrazen článkem 3 a článkem 8 ve spojení s čl. 2 bodem 8.

²⁴ Ve spojení s čl. 30 odst. 1.

Dosavadní číslování směrnice Rady 85/577/EHS ze dne 20. prosince 1985 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory	Dosavadní číslování směrnice 1993/13/ES o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách	Dosavadní číslování směrnice Evropského parlamentu a Rady 1997/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku	Dosavadní číslování směrnice 1999/44/ES o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží	Nové číslování v této směrnici
	Čl. 3 odst. 2 druhý pododstavec			Čl. 30 odst. 2
	Čl. 3 odst. 2 třetí pododstavec			Článek 33
	Čl. 3 odst. 3 (nahrazen)			Článek 34
				Článek 35
		Čl. 3 odst. 1 první odrážka (nahrazena)		Čl. 3 odst. 2
		Čl. 3 odst. 1 druhá odrážka		Čl. 20 odst. 1 písm. b)
		Čl. 3 odst. 1 třetí odrážka (nahrazena)		Čl. 20 odst. 1 písm. c)
		Čl. 3 odst. 1 čtvrtá odrážka (nahrazena)		Čl. 20 odst. 1 písm. a)

Dosavadní číslování směrnice Rady 85/577/EHS ze dne 20. prosince 1985 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory	Dosavadní číslování směrnice 1993/13/ES o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách	Dosavadní číslování směrnice Evropského parlamentu a Rady 1997/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku	Dosavadní číslování směrnice 1999/44/ES o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží	Nové číslování v této směrnici
		Čl. 3 ²⁵ odst. 1 pátá odrážka (nahrazena)		
		Čl. 3 odst. 2 první odrážka (nahrazena)		Čl. 20 odst. 1 písm. d)
		Čl. 3 odst. 2 druhá odrážka (nahrazena)		Čl. 20 odst. 3
			Čl. 3 odst. 1 (nahrazen)	Článek 25
				Článek 23
			Čl. 3 odst. 2 (nahrazen)	Čl. 26 odst. 1
Čl. 4 první věta (nahrazena)				Článek 9
Čl. 4 druhá věta (nahrazena)				Článek 10
	Čl. 4 odst. 1 (nahrazen)			Čl. 32 odst. 2

²⁵

Částečně nahrazen článkem 19 odst. 1 písm. h).

Dosavadní číslování směrnice Rady 85/577/EHS ze dne 20. prosince 1985 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory	Dosavadní číslování směrnice 1993/13/ES o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách	Dosavadní číslování směrnice Evropského parlamentu a Rady 1997/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku	Dosavadní číslování směrnice 1999/44/ES o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží	Nové číslování v této směrnici
	Čl. 4 odst. 2 (nahrazen)			Čl. 32 odst. 3
		Čl. 4 odst. 1 písm. a) (nahrazeno)		Čl. 5 odst. 1 písm. b)
		Čl. 4 odst. 1 písm. b) (nahrazeno)		Čl. 5 odst. 1 písm. a)
		Čl. 4 odst. 1 písm. c) (nahrazeno)		Čl. 5 odst. 1 písm. c)
		Čl. 4 odst. 1 písm. d) (nahrazeno)		Čl. 5 odst. 1 písm. e)
		Čl. 4 odst. 1 písm. e) (nahrazeno)		Čl. 9 odst. 1 písm. a)
Čl. 5 odst. 1 (nahrazen)				Článek 12
				Článek 14
Čl. 5 odst. 2 (nahrazen)				Článek 15
				Článek 16
Dosavadní číslování směrnice Rady 85/577/EHS ze dne 20. prosince 1985 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených mimo obchodní prostory	Dosavadní číslování směrnice 1993/13/ES o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách	Dosavadní číslování směrnice Evropského parlamentu a Rady 1997/7/ES ze dne 20. května 1997 o ochraně spotřebitele v případě smluv uzavřených na dálku	Dosavadní číslování směrnice 1999/44/ES o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží	Nové číslování v této směrnici

				Článek 17
	Čl. 5 první věta (nahrazena)			Článek 31
	Čl. 5 druhá a třetí věta			Článek 36
Článek 6 (nahrazen)				Článek 43
	Čl. 6 odst. 1			Článek 37
	Čl. 6 odst. 2			Zrušeno
Článek 7 ²⁶				
	Čl. 7 odst. 1			Čl. 38 odst. 1
	Čl. 7 odst. 2 (nahrazen)			Čl. 38 odst. 2

Dosavadní číslování v příloze nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele	Považuje se za odkazy na
Odstavce 2, 6, 8 a 11	Tato směrnice

²⁶ Věcně nahrazen článkem 16 a článkem 17.

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. NÁZEV NÁVRHU:

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o právech spotřebitelů.

2. RÁMEC ABM / ABB

Spotřebitelská politika.

3. ROZPOČTOVÉ LINIE

3.1. Rozpočtové linie (provozní linie a související linie na technickou a administrativní pomoc) (ex – linie B.A) včetně okruhů:

XX0101: na výplaty pro úředníky

XX010211: na výdaje výboru

3.2. Doba trvání akce a finančního dopadu:

Od roku 2011 (tj. rok n = 2011), doba trvání není stanovena.

Tento rozpočet má krýt náklady budoucího Výboru pro nepřiměřené podmínky ve spotřebitelských smlouvách, který bude zřízen, jak je stanoveno ve směrnici, po přijetí uvedené směrnice Evropským parlamentem a Radou:

1 administrátor (v ekvivalentu pevného úvazku) s náklady 117 000 EUR (na základě zvláštních pokynů), na podporu postupu projednávání ve výborech.

Náklady na plenární zasedání s účastí jednoho zástupce za každý z 27 členských států. Plánována 3 zasedání ročně, náklady na jedno zasedání 20 000 EUR. Skutečné náklady na zasedání a periodicitu uvedených zasedání možná bude nutné změnit v závislosti na konečném znění směrnice po jejím přijetí Radou a Evropským parlamentem a v návaznosti na nezbytnou strukturu projednávání ve výborech.

3.3. Rozpočtové charakteristiky:

Rozpočtová linie	Druh výdajů		Nové	Příspěvek ESVO	Příspěvky od kandidátských zemí	Okruh ve finančním výhledu
XX 0101	Pov.	Nerozl. ²⁷	NE	NE	NE	5
XX 010211	Nepov.	Nerozl. ²⁸	NE	NE	NE	5

²⁷ Nerozlišené položky, dále jen „NP“.

²⁸ Nerozlišené položky, dále jen „NP“.

4. SHRUTÍ ZDROJŮ

4.1. Finanční zdroje

4.1.1. Shrnutí položek závazků (PZ) a položek plateb (PP)

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Druh výdajů	Oddíl č.		Rok n (2011)	n + 1 (2012)	n + 2 (2013)	n + 3 (2014)	n + 4 (2015)	n + 5 a násled. (2016 a násled.)	Celkem
-------------	----------	--	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	-----------------	---	--------

Provozní výdaje²⁹

Položky závazků (PZ)	8.1.	a							
Položky plateb (PP)		b							

Administrativní výdaje jako součást referenční částky³⁰

Technická a administrativní pomoc (NP)	8.2.4.	c							
--	--------	---	--	--	--	--	--	--	--

CELKOVÁ REFERENČNÍ ČÁSTKA

Položky závazků		a+c							
Položky plateb		b+ c							

Administrativní výdaje nezahrnuté do referenční částky³¹

Lidské zdroje a související výdaje (NP)	8.2.5.	d	0,117	0,117	0,117	0,117	0,117	0,117	0,702
Administrativní náklady, kromě nákladů na lidské zdroje a souvisejících nákladů, nezahrnuté do referenční částky (NP)	8.2.6.	e	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360

Celkové orientační finanční náklady zásahu

PZ CELKEM včetně nákladů na lidské zdroje		a+c +d+ e	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	1,062
PP CELKEM včetně nákladů na lidské zdroje		b+c +d+ e	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	0,177	1,062

Spoluúčast: nevztahuje se na tento návrh.

Pokud financování návrhu předpokládá spoluúčast členského státu či jiných subjektů (uved'te, o které se jedná), je třeba v níže uvedené tabulce vyplnit odhadovanou výši

²⁹ Výdaje, které nespádají pod kapitolu xx 01 příslušné hlavy xx.

³⁰ Výdaje v rámci článku xx 01 04 hlavy xx.

³¹ Výdaje v rámci kapitoly xx 01 kromě článků xx 01 04 nebo xx 01 05.

finanční spoluúčasti (pokud se předpokládá finanční spoluúčast jiných subjektů, lze doplnit další řádky):

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Spolufinancující subjekt		Rok n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 a násl.	Celkem
.....	f							
PZ CELKEM včetně spolufinancování	a+c +d+ e+f							

4.1.2. Slučitelnost s finančním plánem

- Návrh je v souladu se stávajícím finančním plánem.
- Návrh si vyžádá změnu plánu a úpravu příslušného okruhu finančního výhledu.
- Návrh může vyžadovat použití ustanovení interinstitucionální dohody³² (tj. nástroje pro flexibilitu nebo revizi finančního výhledu).

4.1.3. Finanční dopady na straně příjmů

- Návrh nemá žádné finanční dopady na příjmy.
- Návrh má finanční dopady na příjmy s následujícím účinkem:

v milionech EUR (zaokrouhлено na 1 desetinné místo)

Rozpočtová linie	Příjem	Před akcí (rok n- 1)	Situace po akci							
			[Rok n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] ³³		
	a) Příjmy v absolutním vyjádření									
	b) Změna v příjmech	Δ								

³² Viz body 19 a 24 interinstitucionální dohody.

³³ V případě potřeby, např. potrvá-li akce déle než 6 let, je třeba doplnit další sloupce.

4.2. Lidské zdroje – pracovníci na plný úvazek (včetně úředníků, dočasných zaměstnanců a externích pracovníků) – viz podrobnosti v bodě 8.2.1.

Roční potřeba	Rok n (2011)	n + 1 (2012)	n + 2 (2013)	n + 3 (2014)	n + 4 (2015)	n + 5 a násl. (2016 a násl.)
Celkový objem lidských zdrojů	1	1	1	1	1	1

5. CHARAKTERISTIKY A CÍLE

5.1. Potřeba, která má být uspokojena v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu

Nevztahuje se na tento návrh.

5.2. Přidaná hodnota zásahu ze strany Společenství, provázanost návrhu s dalšími finančními nástroji a možná synergie

Nevztahuje se na tento návrh.

5.3. Cíle, očekávané výsledky a související ukazatele návrhu v kontextu rámce ABM

Nevztahuje se na tento návrh.

5.4. Způsob provádění (orientační)

Centralizované řízení

přímo ze strany Komise

nepřímo na základě pověření pro:

výkonné agentury

subjekty, které Společenství zřídila, uvedené v článku 185 finančního nařízení

vnitrostátní veřejné subjekty / subjekty pověřené veřejnou službou

Sdílené nebo decentralizované řízení

spolu s členskými státy

spolu se třetími zeměmi

Společné řízení s mezinárodními organizacemi (uved'te s kterými)

Příslušné poznámky:

6. MONITOROVÁNÍ A HODNOCENÍ

6.1. Monitorovací systém

Bude zajištěno pravidelné podávání zpráv o zasedání výboru a jejich šíření členskými státy a útvarům Komise.

6.2. Hodnocení

6.2.1. Hodnocení předem (ex-ante)

Nevztahuje se na tento návrh.

6.2.2. Opatření přijatá po průběžném / následném hodnocení (ex post) (na základě podobných zkušeností z minulosti)

Nevztahuje se na tento návrh.

6.2.3. Podmínky a periodičita budoucího hodnocení

Hodnocení činnosti výboru bude provedeno po 5 letech.

7. OPATŘENÍ PROTI PODVODŮM

Nevztahuje se na tento návrh.

8. PODROBNOSTI O ZDROJÍCH

8.1. Cíle návrhu z hlediska jejich finanční náročnosti

Položky závazků v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

(Je třeba uvést cílové okruhy, akce a výstupy)	Druh výstupu	Prům. nákl.	Rok n (2011)		Rok n+1 (2012)		Rok n+2 (2013)		Rok n+3 (2014)		Rok n+4 (2015)		Rok n+5 a násl. (2016 a násl.)		CELKEM	
			Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem	Počet výstupů	Náklady celkem
OPERATIVNÍ CÍL Č.1 ³⁴																
Akce 1: Výbor pro nepřiměřené podmínky ve spotřebitelských smlouvách																
- - Výstup	Počet		3	0,060	3	0,060	3	0,060	3	0,060	3	0,060	3	0,060	18	0,360
- Výstup 2																
Akce 2.....																
- Výstup 1																
Mezisosčet cíl 1																
OPERATIVNÍ CÍL Č.2																
Akce 1.....																
- Výstup 1																

³⁴

Jak je popsáno v bodě 5.3.

Mezisoučet cíl 2																
OPERATIVNÍ CÍL Č. n																
Mezisoučet cíl n																
NÁKLADY CELKEM																

8.2. Administrativní výdaje

8.2.1. Počet a druh lidských zdrojů

Pracovní místa		Zaměstnanci využití k řízení akce ze stávajících a/nebo dodatečných zdrojů (počet pracovních míst / plných pracovních úvazků)					
		Rok n (2011)	Rok n+1 (2012)	Rok n+2 (2013)	Rok n+3 (2014)	Rok n+4 (2015)	Rok n+5 (2016)
Úředníci nebo dočasní zaměstnanci ³⁵ (XX 01 01)	A*/AD	1	1	1	1	1	1
	B*, C*/AST						
Zaměstnanci financování ³⁶ čl. XX 01 02	podle						
Ostatní zaměstnanci ³⁷ financování podle čl. XX 01 04/05							
CELKEM							

8.2.2. Popis úkolů, které vyplývají z akce

Činnost nového komitologického výboru (s názvem Výbor pro nepřiměřené podmínky ve spotřebitelských smlouvách) zřízeného na základě článku 39 této směrnice, který bude pracovat na provádění této směrnice.

Náklady na plenární zasedání s účastí jednoho zástupce za každý z 27 členských států. Plánována 3 zasedání ročně, náklady na jedno zasedání 20 000 EUR. Skutečné náklady na zasedání a periodicitu uvedených zasedání možná bude nutné změnit v závislosti na konečném znění směrnice po jejím přijetí Radou a Evropským parlamentem.

Potřeby lidských a administrativních zdrojů budou pokryty v rámci přiděľů, které lze poskytnout řídicímu generálnímu ředitelství v rámci postupu pro roční přiděly v důsledku omezení rozpočtu.

8.2.3. Původ lidských zdrojů (statutární pracovní místa)

- Pracovní místa vyčleněná v současnosti na řízení programu, který má být nahrazen nebo prodloužen.
- Pracovní místa předběžně vyčleněná v rámci procesu RSP/PNR na rok n
- Pracovní místa, o něž je třeba požádat v příštím procesu RSP/PNR

³⁵ Tyto náklady NEJSOU zahrnuty v referenční částce.

³⁶ Tyto náklady NEJSOU zahrnuty v referenční částce.

³⁷ Tyto náklady jsou zahrnuty do referenční částky.

- Pracovní místa, jež mají být obsazena převedením stávajících zdrojů v rámci řídicího útvaru (interní přeobsazování)
- Pracovní místa požadovaná pro rok n, avšak neplánovaná v procesu RSP/PNR dotyčného roku

8.2.4. *Další administrativní výdaje zahrnuté v referenční části (XX 01 04/05 – Výdaje na správu a řízení)*

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Rozpočtová linie (číslo a okruh)	Rok n	Rok n+1	Rok n+2	Rok n+3	Rok n+4	Rok n+5 a násl.	CELKEM
1 Technická a administrativní pomoc (včetně souvisejících personálních nákladů)							
Výkonné agentury ³⁸							
Další technická a administrativní pomoc							
- interní (<i>intra muros</i>)							
- externí (<i>extra muros</i>)							
Technická a administrativní pomoc celkem							

8.2.5. *Finanční náklady na lidské zdroje a související náklady nezahrnuté v referenční části*

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Druh lidských zdrojů	Rok n (2011)	Rok n+1 (2012)	Rok n+2 (2013)	Rok n+3 (2014)	Rok n+4 (2015)	Rok n+5 a násl. (2016 a násl.)
Úředníci a dočasní zaměstnanci (XX 01 01)	0,117	0,117	0,117	0,117	0,117	0,117
Zaměstnanci financovaní podle čl. XX 01 02 (pomocní pracovníci, přidělení odborníci z členských států, smluvní zaměstnanci atd.) (upřesněte rozpočtovou linii)						

³⁸ Měl by být uveden odkaz na konkrétní legislativní finanční výkaz dotčené výkonné agentury / výkonných agentur.

Náklady na lidské zdroje a související náklady celkem (NEZAHNUTÉ do referenční částky)							
---	--	--	--	--	--	--	--

Výpočet – Úředníci a dočasní zaměstnanci

Pro vyčíslení nákladů byla použita částka 117 000 EUR / zaměstnance, jak je navrženo v rozpočtových zásadách GR pro rozpočet.

Výpočet – Zaměstnanci financovaní podle článku XX 01 02

[...]

8.2.6. Další administrativní výdaje nezahrnuté do referenční částky

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

	Rok n (2011)	Rok n+1 (2012)	Rok n+2 (2013)	Rok n+3 (2014)	Rok n+4 (2015)	Rok n+5 a násl. (2016 a násl.)	CELKE M
XX 01 02 11 01 – Služební cesty							
XX 01 02 11 02 – Schůze a konference							
XX 01 02 11 03 – Výbory	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360
XX 01 02 11 04 – Studie a konzultace							
XX 01 02 11 05 - Informační systémy							
2 Ostatní výdaje na řízení celkem (XX 01 02 11)	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360
3 Ostatní výdaje administrativního charakteru (upřesněte i s odkazem na rozpočtovou linii)							
Administrativní výdaje celkem, kromě nákladů na lidské zdroje a souvisejících nákladů (NEZAHNUTÉ do referenční částky)	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,060	0,360

Výpočet – Další administrativní výdaje nezahrnuté do referenční částky

[...]

Potřeby lidských a administrativních zdrojů budou pokryty v rámci přidělů, které lze poskytnout řídicímu generálnímu ředitelství v rámci postupu pro roční přiděly v důsledku omezení rozpočtu.